

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 7000 TL. 27 Şubat 1993 Sayı: 35

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Özgürlük Devrimci Sol tutkusudur

Mahir ÇAYAN-Ulaş BARDAKÇI-'71 Kasım Maltepe Cezaevi

Dursun KARATAŞ
'89 Ekim
SağmalcılarSinan KUKUL
'90 Ocak
SağmalcılarA.Fazıl Ercüment
ÖZDEMİR
'91 Ocak Gaziantepİbrahim ERDOĞAN
'90 Haziran
SağmalcılarM.Nezihi ALTINAY
'93 Şubat
SağmalcılarSemih GENÇ
'93 Şubat
Sağmalcılarİbrahim YALÇIN
'93 Şubat
SağmalcılarMurat GÜL
'93 Şubat
SağmalcılarMustafa SEFER
'93 Şubat
Nevşehir

Savaşın ateşini karcaklamak için yıkıp geçtiler zindan duvarlarını

MERHABA

Baskılar, toplatmalar, gözaltılar, ip-kenceler, tutuklamalar, cezavertler, yüz yıllık hapis istemler, milyonlarca liralek para cezaları... Daha nice binimde süren saldırılar... Tüm bunların hepsini bazı haftalar toplayın yaşıyor ve görüyoruz. Hıgbinne yabancılık çekmiyoruz. Ancak eylem örnekle karşı karşıya kalıyoruz ki, ne de ülkenin yasalarına, ne keyfiyete, ne de başka bir şeyle açıklanabiliyoruz.

1992 yılı Newroz özel sayımı dağıtmaktan gözetilme alınan ve hakkında dava açılan iki kurumuzun başına gelenleri açıklamak mümkün görünmüyor. Her iki kurumuzda bu sayımı dağıtmak dolay 1.5 yıl hapis, 42 milyon lıra para cezası verildi. Yargıtay da bu karar onayladı.

Türkiye geçmiş bu örneklerle dolu olmasına rağmen, bu kadar keyfiyetin doğurduğu çaresizliği ve acıyı hissediyoruz.

Genelkey yaşıyor ve sürüyor. Her şeyi rağmen devrimci tutusların özgürlük tutkusu ve yüreklerindeki mücadele filizi tüm olumsuzlukları parçalayıp geçiyor. "Bir gün mutlaka" sözü son zamanlarda birbirini adata yaşamın gerçekliği ile ifadesini bularak geleneği pekiştirdi. Bu geleneği sürdürülecektir. Bunu kimsenin

engelleme gücü yoktur. Çünkü Devrimci Sol tutusları eylem bir tutukdur ki, dışarıda ne tür bir zorluk ve kamaşayla karşı karşıya kalacaklarını bilmeden devrimci tutuslar bu tutukya sıkı sıkıya sarılmışlardır.

Bir devrim kurmayız düşünülmez. Kurmayız devrimin daha baştan almızdan kapılması demekti. Herkesin bildiği bu gerçekğin ışığında, önderlik çok daha büyük bir önem taşımaktadır. Herkesin bildiği gibi pekoşluk savsın ana gövdesini, genelde önderliği yönelik saldırılar oluyor. Dolayısıyla her zaman, her koşulda, her şeyde savunulmuş ve korunmuştur. Dünya devrimleri bunun örneğiyle doludur. Önderliği yönelik saldırılar düşüncelemize yönelik, geleceğimize yönelik, inançlarınıza yönelik saldırıların odakları olmaktadır. Buna göre, buna duyarlı olmak ve savunmak bir devrimcinin doğal davranışıdır. Orta sayfamızda bunu anlatmaya çalıştık.

Kürdistan'da kayıplar ve çatışmalar son hızla sürüyor. Tuncel'de Partizan dergisinin muhabiri kaçırılıp ölüme tehdit ediliyor, Elazığ'da İHD Başkanı ve bir doktor ayın 21'inden beri kayıp durumunda. Kontretila, ailesini arayarak

kayıpları öldürdüğünü söylüyor. Kayıplar konusunda kamuoyunun duyurulması kontretilanın rahat "çalışmasını" engeller. Bu her zaman yapılabilecek gibi bulgularla yapılmalıdır. Yine göröceğiz ki kontretila rahat edemeyecek.

Ege dağları on yıllar sonra zulme, baskıya karşı mücadeleye verilerle yeniden tanıştı. Kalcıralı Efe'den sonra Devrimci Sol gerillaları da dağlarda doladı. Kendi ağızlarından halkta olan ilişkilere, yaşam biçimlerini ve yaratıcılık sempoinin yanında devletin tedirginliğini veriyoruz.

Eğer büyük kazanç sağlamak istiyor, öncelikle işçilerin ücretini düşürek gerek. Bunun için de düşük ücreti kabul edilebilirlik işçileri çalıştırmak gerekir. Bugün bunun adı taşeronlaşma oluyor. Buna sessiz kalmamalıdır. Sessiz kalmırsanız ölüme eşdeğer olduğunu kabul eden her işçi taşeronlaşmaya karşı sürdürülen mücadelede yer almazdır.

İşçiler bu mücadele potansiyelleri taşıyor. Bugün işçiler kar ko demeden yitir ane alanlarda. 25 Şubat günü Belediyeler in mingi tüm öbüstüğüne rağmen yapıldı. Bunu sayfamızda anlatmaya çalıştık.

Haftaya buluşmak üzere...

MÜCADELE

İNDEKİLER

Onlar ve biz	3
Duvarlar bize viz geldi... Özgürlük eylemini hazmedemeyen iktidarı saldırıyor...	4
"Biz de bir gün özgürlüğe bayrak koyacağız" ... Tutsakların açlık grevi sürüyor	5
Burjuva basının ağzı torba deşil ki, büzesin... Özgürlük geleceği...	6
Kürt uyanışına yeni önem... Oligarşinin Kürdistan'da işçileşme ve iş savaşına çabası... Olağanüstü Hal kontretila	7
Kontretila saldırı ve provokasyonlarına devam ediyor... Mersin polisi şenliğe saldırdı...	8
Sivas'ta bir hukuk garabeti... Bir kaçırma olayı daha... Kemal Kılıç kontretila tarafından katledildi...	9
Kürdistan Ulusal Meclisi "bin yıllık özeim" e cevap olacak mı?	10
Param mı yok? Barsın olur biter... Koalisyonun 500 gün telaşı... Falz indirimi ve borsa tuzakı...	11
Savaş gerçekliği ve önderliğin roli	12-14
Çakırcılardan sonra Ege dağlarına gerilla çıktı	15
Devrimci Sol gerillaları Ege dağlarına çıkarken kendilerine ve harekete güvenmişlerdi.	16
Duruşmada yargılanan Halkın Hukuk Bürosu avukatlarıydı	16
Taşeron sorunu işçilerin gündeminde... Taşeronlar Liman-İş yöneticisine saldırdı...	17
İE ilaç fabrikasından atılan işçiler süresiz açlık grevinde... Fiskobirlik'te grev...	18
Yemek zammına karşı yemek boykotu... Öğrenci yurdunda sivil faşist saldırı...	19
Bir duğduz dernek kapatıldı... Uludağ ÖZGÜR-DER açıldı... Turhal'da kontretila terörü lanetlendi...	20
Arena gerçeklerin er meydanı mı?	21
Kültür/Sanat	22
Devrimci tutuşın yireindeki filiz	23
Emperyalizmin Somali hatatı derinleşiyor... Orta Asya'nın "fetih"nden sonra sıra Balkanlar'da	23

İŞÇİ KİYMINA KARŞI TEPKİLER DEVAM EDİYOR

25 Şubat günü yapılan "Kağıthane İşçileri Dayanışma Mitingi" işten atılan işçileri ve diğer emekçileri bir araya getirdi. Belediyeli-İş Sendikası BeYOğlu Şubesi'nin düzenlediği mitinge Kağıthane ve diğer belediyelerden işçi kıymının yandaşlığı yerlerinden işçiler, memurlar, geleceğini emekçileri katıldılar.

Yedigürlü bir havaya rağmen saat 17'den itibaren Çaylağan Top Sahası'nda toplanmaya başlayan 2 bin işçilerin işçi ve emekçi koşturarak sloganlar eşliğinde Abide-i Hürriyet Meydanına yürüdü.

"Mücadelemiz Onurumuzdur", "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız", "Özelleştirmeye Hayır" pankartlarını taşıyan işçilerin yanında "Yalnız Değilsiniz" diyen Humanic işçileri ve BEM-SEN'li pankartlarıyla yer aldılar. Yürüyüş kolu saat 12.00'da "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız" sloganıyla alana girdikten sonra miting konuşmalarına devam etti.

Belediyeli-İş BeYOğlu Şube Başkanı İlyas Güven "Adil Düzen" sloganıyla belediye yönetimine gelen Refahçıların nasıl bir düzene temsil ettiklerini ortaya çıkarttığını belirterek "Kazanana kadar

Belediyeli-İş Sendikası'nın düzenlediği mitinge katılan iki bin işçilerin emekçi, baskıları ve işçi kıymının protesto etti.

mücadele edeceğiz" dedi.

Kamu emekçileri adına söz alan BEM-SEN Genel Sekreteri Hanifi Sağlam "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız" şiarını alana yarak işçi kıymına, taşeronlaşma ve özelleştirmeye son verilmesini istedi.

Grup Özgürlük Türküsü'nün tükürleri eşliğinde haleyler çekildi. Miting programı hava koşullarının ağır olması nedeniyle kısa tutuldu. Ayrıca 25 Şubat günü 1 Nolu şube ve BeYOğlu Şubesi'ne bağlı işyerlerinde bir günlük iş bırakma kararı alındı. ☺

Sahibi: Hürriyet Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti.
Adres: Adana 01500
Yazı İşleri Müdürü: Namık Kemal ÇİRAKÇIOĞLU
Yönetim ve Yürütme Adresi: Dinleridek Mah. Tenekehan Sok. Kalamazgırlar İşhanı No: 11 Kat: 3 / Şişli/Beşiktaş/İstanbul
Tel: 518.84.175-116-85-57
Fax: 518.24.14
Banka: Sierker Matbaacılık
Fiyat: 7.000 TL. Abonelik: 3 DM.
Yayın: 10.000, İnterim: 3 SF.
Hollanda: 3 TL, İngiltere: 1 £.
Araç Kayıtları
Türkiye Abone:
6 aylık 160.000 TL, 1 yıllık 320.000 TL.
Türkiye Abone: 6 aylık 85 DM.
1 Yıllık 170 DM.
Hesap No: Gültür SEĞEN T.İ.Ş. Bankası
Alanya Şubesi 1002 30420 51718

BÜROLARIMIZ

Adana: İleri Cad. 7. Sk. Kızılay İşhanı Arkan Akın Aps. 47/A Kat: 1
Tel: 10 Tel-Fax 51 97 25
Ankara: Nemans Sok. Kırım Apt. No: 12 / 17 Şişliye Tel-Fax: 434 10 92
Bursa: Hürriyet Mah. Kızılkurt Sok. Adan İşhanı (Hıyıklı) No: 8/408
Tel: 254 42 47
Denizli: Değirli Çarşı Meydanı, Çarşı İşhanı Kat: 3
Diyarbakır: İsmaili Çakırkan, Güçlü Pazar No: 3/20 Tel-Fax: 185 89
Elazığ: İzzet Mah. Hacı Sk. 56/6 İhsan No: 4/1
Tel-Fax: 84 5110
Edirne: Dündar Sırtı Sok. No: 122 Tel-Fax: 311 644
Emir: 853. Sokak No: 27/501 Dilem İşhanı Kat: 2/555 311
Karşı: Karam Karaköprü İşhanı Kat: 2 No: 25 Tel: 375 25
Kocaeli: İzzet Cad. Hıdıra Sofel Sk. Demirey İşhanı Kat: 5 Tel: 25 75 35
Konya: Hıyıklı Mah. Aliyazıcı Karaköprü Sk. Kat: 2 No: 201 Tel: 30 50 57
Kütahya: Halk Konağı İşhanı Kat: 4 No: 11/122
Tel: 31 2963
Samsun: 19 Mayıs Mah. Talihane Cad. Borsacılar İşhanı Kat: 3
Tel: 35 59 81

Sivas: Sırtak Mah. Belediyeli Sk. Serpente Sırtı No: 308
Tel: 25 20 22
Tekirdağ: Çarşı Mah. Üçün Sk. Kuluhan Çarşı Kat: 3 No: 80
Tel: 36 10 70
Tunali: Mıhlıy Mah. Okul Cad. Berazat Sk. Dava Yolu İşhanı
No: 11/55 Tel: 51 95
Zonguldak: Mıhlıy Mah. Okul Sk. Kılıç Paşası No: 14 Kat: 2
Tel: 53 99 65
Amsterdam: Bakkerstraat 48 H05 DIX Amsterdam/Perdenland
Tel: 0853/20/68 31 066
Antalya: Aygün Yürüyen Sok. No: 10000 Sığirci Sok. 10/146/0656
Londra: 52 Park View Estate Colindale Road London N5 2JL
Tel: 00 44/71/92 24 126
Paris: 36 Rue d'Ulm 75001 Paris/Fransa
Tel: 00 33/1/47 20 05 90

Onlar ve biz...

"Nerede mektepten çok zindan görseniz Bilim ki orayılan bitti" Şimdirle bu türü söyleniyor, dillerde doluyor.

Adam konuşuyor. "Orayılan bitti" diyen adamlar ülkesinde, şaşalı salonlarda 'çok mühim' adamlara konuşuyor: mevzu-u bahis mekmet meşeler. Oturduğu sandalyeden ağır gövdesinin üzerinden deşirmen taşı gibi bagını çevirecek sarı ettiği sözleri gazete sayfalarına akıyor. 26 Şubat tarihli gazeteler yazıyor:

"Türkiye'nin taahhütleri de vardır. Türkiye, Paris Şartı'nı imzalayarak rejimini Paris Şartı'na uydurmayı, diğer ülkelerle birlikte taahhüt etmiştir. Helsinki Nihai Senedi'nin imzalarından da yine uluslararası angajmanlardan bulunmuyor.

"Türkiye Birleşmiş Milletler üyesidir. Türkiye, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'nın üyesidir. Türkiye, İnsan Hakları Beyannamesi'nin imzacılarından. Türkiye, Avrupa Konseyi'nin kurucularından. Binaenaleyh, Türkiye'nin bir standart demokratik idareye sahip olması, aslında insanlık camiasının onuru üyesi sayılan başka ülkelerle beraber oturup kalkabilmesinden de şarttır."

Konusunur bir demokrasi havası, bir barış savasçı görünümünde. Gururlu, bölünemeyen konuşur fakat yalan söylüyor. "Kendim için bir şey istiyorsam namerdim" dediği nasıl yalan söylüyor diyorsa, yine yalan söylüyor. Oysa o daha bu salona girmeden önce partisinin grup toplantısında kürsüye çıkıp televizyon ekranlarından halka konuşmuş diyor: "Devlet analiziye hesaplama yapmıyor. Devlet ceza vermiyor. 1980'den önce 6 bin kişi öldürülmüştür. Çak kişiye ceza verilmiştir. Afı kaldırılmıştır, suçlular salıverilmiştir. Suçu kurumsu ama öldürülenler ve yakarın düşünülmemiş. Adam nasıl olsa çıkarmış diye düşünüyör. Ona bu devletin zulmü o geliyor. Son firarlar bu usta demagogun öfkesini kabartmıştır. koalisyonuna çatlık istemiyor. Bu nedenle dolaylı yoldan bakanını suçluyor, kendil mevkîyelerinin ise gönlünü okuyor.

Adamlar Türkiye halklarına ve devrimcilerle daha fazla "ceza" istediği yerde insan hakları ile ilgilenen kuruluşlar 1992 yıla at bir rapor yayınladılar. Rapora göre, 1992 yılında 3 bine yakın insan yaşanan şiddet olaylarında hayatını yitirdi. Bu Türkiye tarihi açısından 1940 sonrası bir yıldı ölüm sayısı bakımından en yüksek rakamdır. O ise "ceza"yı az buluyor. Yine rapora göre, aynı yıl içerisinde gösteri yapan topluluklarda ateş açılması sonucu 26, 6 baskınları sırasında 63, 53 yakalayıp öldürme, rastgele ateş açma vb. olaylarda 103 kişi olmak üzere toplam 192 kişi öldürüldü. Anlaşıldığı kadarıyla bu rakama Kıbristan dağlarında öldürülen gençler, garilla olarak atılanlar köylüler dahi değildi. Yine bu rakama kontrol-geriilla cinayetleri dahi edilmemiş, üstelik aksi yekünü bu rakamlar oluşturmuyor. Ama yine de devletin tepesindeki adama az geliyor.

Devlet analiziye hesaplama yapıyor; aynı halka, ceza vermediklerinden dolayı 12 Eylül cuntası ve ANAP'ı suçluyor. Yüz binlerce milyonlara insanın karakollarla, şubelerle, askeri garnizonlarla, MIT merkezlerinde, okullarda devlet dairelerinde, köy meydanlarında, sokaklarda işkenceden geçirmiş ceza olarak geliyor ona. Hicbir delile dayanmaksızın on binlerce insanın yıllarca hapishanelerde tutulması, hatta idam cezalarının verilmesi, TC'nin yasalarına dahi aykırı olarak insanların idam edilmeleri cezadan sayılıyor. Hapishanelerde insanlık dışı koşullar, insanların kobby olarak kullanılması dekar anlar sağlığı için, işkence ve baskılar önemiz birer ayrıntı olmak onun için. Sokaklarda, işkencehanelerde öldürülenler de öyle ölmeli.

Evet, bütün bunlar Demireli tanımlıyor; demokrasinin istenilmesi örtmeye çalıştığı kafa yapısı bu. O dün de böyleydi bugün de. Son cezaevi firarları onun için son derece kıskırtıcı olmaktadır. Tahammül

Baskıları ve yasakları, işkenceleri artırma firar korkusu

yaşayanların korkularına deva olmayacaktır. Cezaevlerini ıslah edelim türünden konuşmaların da korkularına deva olmayacaktır. Cezaevlerini ıslah edelim türünden konuşmaların amacı bellidir. Onlar yeni zindanlar, daha fazla insanlık dışı koşullar istemektedirler. Her yere bir Eskişehir Cezaevi istiyorlar, tabutluklar yapılmış diyorlar. Onların burunları kan kokusu alıyor, kan alınsın, kan dökülsün istiyorlar. Demirel de bunlardan biridir.

gösteremiyor. Peki ne yapacaktır, 'kader'lerine boyun mu eğecektir? Firar ettikten dolayı hangi mahkum ya da tutuklu suçlanabilir? Şimdi herkesin dilinde bir teranedi tutulmuş gibi geliyor. Hapishaneler yol geçen hatı mı? Cezaevleri otel mi? Cezaevlerinin ıslah şart. vb. pek çok ipe sapa gelmez fikirler ortaya atılmaktadır.

Firarlar hiçbir dönem önlenememiştir. Hiçbir cezaevi de sırf yapıştırdı firarları engel olamamıştır. 12 Eylül'den önce de, 12 Eylül döneminde de, ANAP ve DYP iktidarı dönemlerinde de firarlar olmuştur, olacaktır da. En sıkı denilen askeri cezaevlerinde, özel tip cezaevlerinde de her türlü öneme firarlar olmuştur, olacaktır da. Firarlar denetlemelerle, kontrollerle engellenemez.

Devletin görevi firarları engellemektir, hükümlünün görevi ise kaçmaktır. Cezaevlerinde firarları karşı alan önlemlere hiçbir tutuklu ya da hükümlü karşı çıkmamıştır; yeter ki, onlara önlem diye dayatılan insanlık dışı insan onurunu aşağılayıcı, keyfi bir biçimde getirilen uygulamaları olmasın. Son dönem firarları öncesinde cezaevlerinde yükseltilen baskı ve terör gözmezdene gelinmez. Baskı ve terör artırırlar karşı tutuklu ve hükümlülerin cevabı bir yandan dremek oldukları diğer yandan firarlar oldu.

Çünkü, o kadar yoğun çekilmişlerdir; baskının, zulmün, sömürünün bağıni ağıt gittiği bir ülke, devrimci mücadeleye büyük bir yoğunlukla soktur. İste bu yoğunluğu yansıtmaya ve hissedene her insan gibi devrimciler de mücadeleyle katılmayı engellemeyecek her tür engel yarı geçecektir. Demirel ve yandaşları ne düşünürse düşünsünler, bunun tersi mümkün değildir. Son firarlar bunun bir kez daha kanıtı olmaktadır.

Bu da gösteriyor ki, baskıları ve yasakları, işkenceleri artırma firar korkusu yaşayanların korkularına deva olmayacaktır. Cezaevlerini ıslah edelim türünden konuşmaların da korkularına deva olmayacaktır. Cezaevlerini ıslah edelim türünden konuşmaların amacı bellidir. Onlar yeni zindanlar, daha fazla insanlık dışı koşullar istemektedirler. Her yere bir Eskişehir Cezaevi istiyorlar, tabutluklar yapılmış diyorlar. Onların burunları kan kokusu alıyor, kan alınsın, kan dökülsün istiyorlar. Demirel de bunlardan biridir.

Devletin analiziye hesaplama yapmaması, insanlara az cezanın verildiğini savunan Demirel, Bursadan, Erzincan'dan, Tunceli'den, Elazığ'dan kongrelinin adam kaçırmasına dair haberlerinin geldiği bu günlerde, kongrelinin savunuculuğuna soyunuyor. Ülke çapında devlet kimin eliyle cinayet işliyor? Kim yapıyor bu saldırılar? Ama o halkla oynay edermesine derisinin rengini bir kez daha ortaya koyuyor. "Kongrelinin tartışması kadar Türkiye'de havada su dövülen bir başka konu yoktur. Bu iddiaları nesnisi ağıraltır! Devlet cinayeti işlemez ve işlememez. Kongrelinin bizimle ilgili devleti ilgili. Türk devletin cinayeti işlediğine ilişkin bir şüphenin altında kalmaması razı değiliz." diyor.

Mantik budur, kongrelinin devletle ilgiliymiş, devlette cinayet işlemeyeceğini göre, -kongrelinin cinayet işliyor demekki- kongrelinin kötü. Halka daha fazla ceza isteniyor, kongrelini kalıcıla yol veriyorlar. Kongrelinin alımı mahcup etmiyor. ☺

Politikada Bu Hafta

Duvarları aşma devrimci bir alışkanlıktır

Tuncer BAĞDATLIOĞLU

Son dönemde devletin güçlüğü ve yenilmezliği üzerine yapılan yaygaralar, gözdağı sokarak peşe gelen özgürlük eylemleriyle bir kez daha sarılsdı.

Devrimci iradenin bütün iradelerden üstün olduğunu Neşehir ve Sağmalcılar özgürlük eylemleri ortaya koydu. Sıcak mücadeleyle katılma isteğinin sürükli canlı tuttuğu özgürlük tutkusıyla yapıp tutuşan devrimciler zindan duvarlarını delip geçtiler.

Firar eden topu topu 25 devrimci tuttu. Ama 25 devrimci tutuşun özgürlüklerini kendi emekleriyle, yolkun çaba ve iradeleriyle elde etmeleri olgısının politik gündemini altüst etti. Devletin ne kadar güçlü olduğundan "terör" diye adlandırıldıkları devrimci ve ulusal mücadeleyi nasıl bitirme noktasına geldiklerinden sürükli dem vuruların firarların sokulma çarpıldılar. "Anarşi", "terör" ile ilgili önemli mesafeler alındığını söyleyerek hükümet övgüler dizenler, devrimci tutuşların firar haklarını kullanmalarından arından veransın etmeye başladılar. İş, bakanların "kelle"sini istemeye kadar vardılar. Bütün korkuları dışa vurular. Kaçanlar çok tehlikeli(!) Tetas içindeydiler. "Başanlar", gilemlenmişti. Polis bir ada demoralize olmuştu. Bu psikolojiyi dağıtmak için peşe operasyonlara girtiler, yollar kesildi, mahaller sarıldı evler basıldı.

"Terör"ün sonuna gelindiğini ve hükümetlerinin bu konuda ne kadar başarılı olduğunu söyleyen Demirel bir ada "devlet terörle başaşağılaşmış değildir" demeye başladı. Tarihin "en ayıulu" koalisyona sarılsdı. Ortalığı firar senaryoları kapladı: Hükümet bel bağlayan "demokratikleşme" bekleyen demirel geçinen aydınlar firarları ıslah "hükümeti düşürmeye hedefliyorlar" diyecek kompo teorileri bile ürettiler. Burjuva basının matşelerinde, TV ekranlarında da yansıyan devletin ve hükümetinin azizliğinden, beceriksizliğinden çürümüşlüğünden başka bir şey değildi. Herkes suçlu birbiriin üzerine atarak için içinde sırımlaya çalışıyor. Adalet Bakanı "gardiyanlık mı yapınsınız?" Arama için üst üste talimatlar gönderilmişti. Başka ne bekleniyordu? Hem kendi dönemlerinde, diğer dönemlere göre daha az firar olmuştur. İstatistikler ortaya döküldü. Suç aramaları ve kontrolleri yapıp "her şey normal" diye tutanak tutan cezaevi müdürleri, savcılar, gardiyanlardı. Devlet ve hükümetin azizliğini gilemek için her zaman olduğu gibi firarlar birkaç cezaevi müdürü ve savcısına, beş on gardiyana yıkıldı. Devlet güçlüğü, Güçsüz ve azıc azıc, birkaç meurdan başkası değildi. Hızla firarların üzeri örtüldü ve gündem değiştirilmeyle çalırsdı.

Ama ne yaparsa yapısın devrimci iradenin ve becerinin devletten daha üstün olduğunu üzeri örtilemedi. Özgürlük eylemleri, düzinen temsillerinden daha çok tartışacak, ama ne yaparsa başbaşızlıklarını gilemeyeceklerdir. Buna rağmen, piskisliktle üzerlerine yoktur. Bir yolunu bulup kendilerini kurtarırlar.

1989 Ekim'inden bu yana devrimciler oligarşisinin zindanları yapır çanak mücadeleye güç veriyorlar. Devrimci hareket için özgürlük eylemleri bir gelenektir, dogal bir alışkanlıktır ve vazgeçilmez bir tutkudur. Özgürlük tutkusu devrimci harekete, Devrimci Sol'a ve mücadeleye tutkuya dönüşmüştür. Devrimci mücadele sürdüğü devrimciler birer işkenciler zindanları delip geçerek, devrimci geleceğe yeni halkalar ekleyecek ve süren savaş kucaklayacaktır. ☺

Kürdistan

Kürt uyanışına yeni önem

Mesut DEMİREL

Geçtiğimiz hafta Olağanüstü Hal Koordinasyon Kurulu Ankara'da yaptığı bir toplantıda Kürt sorunu halletmenin yeni bir "yöntemi"ni keşfetti: Doğu kontrolü.

Kürdistan'da gerilimin ve silahlı mücadelenin halk desteğini arttırdı kaldırdık için her yola donuyor. Kürdistan'ın insansızlaştırılması bütün yönüne sürdürlüyor. Kürt köyleri uçaklarla, helikopterlerle, tank ve top atışlarıyla bombalanıyor, köylülerin evlerine varana kadar havayolları, ekimleri ve diğer türlerini yakıyor. Karışık demeden yerlerinden yurtdışına ediyorlar. Sadece son birkaç ay içerisinde yüzlerce köy boşaldı. Boşaltılan köyler birer yıkıntı haline getirildi. İnsansızlaştırılma bu politikalarla bazı başarılar elde ettiler de, insan kökleri bir çözüm olmadığa ağıttı. Güç ettirilen bunsan sonuçta Türkiye'nin herhangi bir bölgesine, iline, ilçesine yerleşti. Kürdistan dışında Kürt nüfusunun denetim altına alınması bir yola olarak Kürt-Türk düşmanlığı körükle. Bunun da Kürt halkını denetim altına alma, kendi kaderini tayin hakkını gasp etmede kör etmediği görülüyor.

Şimdi yüreklerine yeni bir korku yayıyor. Bu da Kürt nüfusun Türkiye'de giderek hızla bir artış göstermesi. Bunun için araştırmalar yapmaya başladılar. Sonuçlar hiç de onların istediği gibi çıkmadı.

Kenan Evren de doğum kontrolünün bizi savunucularından. Bunun için kampanyaları başlattı. Son araştırmalar doğum kontrolünün Türkiye'nin Batı illerinde başarı kazandığını, ancak Doğu illerinde başarısız olduğunu göstermektedir. Açıkçası onları irkiltten de bu gelişmeler.

Giderek kabaran bir Kürt nüfusun ılerde başlarına da daha da bala açacağı korkusuna kapıldılar. Bulgaristan'da çoğalan Kürt nüfusun doğum kontrolüyle denetim altına alınması karşı ortağı olduğu kadınlardan, simdiyle aynıyın Kürt nüfusu üzerinde uygulamaya çalışmaktadırlar.

Sağlık Bakanlığının Aile Planlaması Genel Müdürü Prof. Dr. Ayşe Dervioğlu, doğurganlık hızının yüksek olduğu Doğu ve Güneydoğu'daki 14 ilde "Güvenli Ailelik Projesi"nin 3 Mart'ta uygulanmaya konulacağını açıkladı.

Van, Hakkâri, Şırnak, Siirt, Bitlis, Mus, Diyarbakır, Bingöl, Mardin ve Samsat'da başlatılacak olan proje için Sağlık Bakanlığınca Milli Eğitim Bakanlığınca, Çekirtekimaydan Dışaret işlerine kadar pek çok kurum ve kuruluş el verecek durumdadır.

Göstergeleri gerçeklere bakarsa, sözde Kürt halkını düşmekteler. Hızlı nüfus artış eğitimi, sorun, kültür, sağlık gibi bizzetlerin kalitesini düşürüyor; doğurganlık oranının yüksek olması işsizliği artırıp yoksulluğa neden oluyor. Bunların bap Kürt insanının ilyiği için doğum kontrolünün şart olduğunu göstermektedir.

Gerçekte Türkiye nüfusunun yapısını değiştirmesinden korkmaktadırlar. Buna karşın aile planlaması yandaş bir iş midir? Kuşkusuz hayır, ancak burada TC Kürt halkının geleceğini düşündükleri, onların daha rahat ve refah içerisinde yaşamalarını istediği için değil, tersine Kürt halkını kontrol etmenin yollarından biri olarak aile planlamasını kullanmaktadırlar. Bu nedenle bir halkın nüfus hareketi üzerinde dışardan bir derece keyfi bir oynama karşısında olundular. Kürt halkı bir kez sağa kalkmış. 70'den direniş kırışındı. Gerilla savaşını benimsemiş, kurtuluş silahlı mücadeleden geçtiğini görmüşler. Halk savaşının içinde ve bilincindedir. Daha fazla çocuk onun için daha fazla savaş, daha fazla mücadele anlamına gelmektedir. Gerilla savaşının yitirdiği bütün illerlerde halk doğurganlığı savaşla doğal bir katkı olarak göstermekte, doğurganlığı hiçbir tedbir karşı etmemektedir.

Kürt halkı da bu billice doğum kontrolüne, "aile planlamasına" doğurganlığı direnir ve gerilla savaşını için çocuk büyüttüyor. Yeni gerillalar doğuruyor. 6

Oligarşinin Kürdistan'da işsizliğe ve iç savaşa çözümü Olağanüstü Hal kontenjanı

Tunceli (Mücadele) - Demirel ve İnönü'nün iktidara gelirken verdikleri sözlerden biri işsizliğe çözüm getireceklerdi. Ancak yaptıkları, sokaktaki milyonlara işsizle iş sahası açmak yerine işçileri işlerinden çıkarmak, yüzbinlerce işçiyi açığa mahkum etmekti. Kürdistan'da işe zaten ayakları üzerinde duramayan ekonominin yepirgin gidermek daha da dağılmaya ve yatırımların neredeyse durmasıyla birlikte işsizlik çığ gibi büyüdü. Oligarşinin mantığı şöyle çalışıyordu: İnsanların işleri yoktu, bu yüzden bölücü ve yıkıcı ceterlerin eline düşüyorlar, sonra da devletin başına bela oluyordular. Bu nedenle işsizliğe bir çare bulunmalıydı. Dahası, Kürt halkına devlet kapisında iş verilerse, onları ve onların ailelerini, çevrelerini denetim altına alabilirlerdi.

Köy koruculuğu bir anlamda böyle bir işlev görüyordu. Kimi yerlerde zorla köy korucusu yaptıkları köylülere maaş adı altında milyarları, trilyonları aktarırlar, kendi işbirlikçilerine de yeni bir gelir kapisı açmış ve onları daha da kendilerine bağlamışlardı. İşte devlet kapısında Kürt insanına verilecek işi böyle bir işlev görülebilir. İşe alacakları insanlara ihtiyaç duyulup duyulmaması önemli değil, devlet bir kısım insanı kendi denetiminde istihdam etmek istiyor.

Bu yüzden başlangıçta Olağanüstü Hal kapsamına giren illerde, kamu kurumu ve kuruluşlarına 100 bin civarında işçi alım düşünülmüş. Ancak bu an zindan şu an için devlet açısından çok pahalıya mal olacaktı. Tartışmalar sonucunda bu kontenjanın kapasitesi 11 bin işçeye düşürüldü.

KADROLAR PATLAŞTI

Bu 11 bin kadar SHP ve DYP tarafından paylaşıldı. Her on iş kadrosundan dörtü SHP'ye, altısı DYP'ye verilecekti. Ancak hesaplar hiç de beklenilen gibi olmadı. Rüşvet, parti vb. yollarla işe adam yerleştirildi. Kürdistan'dan pek çok insan devlet kapisında iş bulabilmek için Ankara kaplarına taşındılar. Bunların çoğu Ankara'dan hayal kırıklığıyla döndü.

İşe alım aldatmactadan öteye gitmemektedir. Bunun çeşitli nedenleri var. İlk önce devletin ödenekleri yetmemektedir. Devlet Kürdistan'da paralarını silaha yatırmaktadır. Bu nedenle parasal olarak da tükenmiştir. Kürt halkına rüyet niteliğinde verdiği bu Olağanüstü Hal kadrolarına gücü de yetmemiştir. Diğer bir faktör kontenjanların kedisidir. İster DYP kontenjanından olsun, ister SHP kontenjanından olsun kontenjanların denetiminden silyimş onları daha bir süre sonra işinden olmaktadır. Kontenjanla açık bir mesaj vermektedir: 'Benden izinsiz işe girmeyiniz.'

TUNCELİ'DE OLAĞANÜSTÜ HAL KADROLARI MEVSİMLİK İŞÇİ OLDU

Erdal İnönü, seçimlerden önce

Oligarşinin mantığı şöyle çalışıyordu: İnsanların işleri yoktu, bu yüzden bölücü ve yıkıcı ceterlerin eline düşüyorlar, sonra da devletin başına bela oluyordular. Bu nedenle işsizliğe bir çare bulunmalıydı. Dahası, Kürt halkına devlet kapisında iş verilerse, onları ve onların ailelerini, çevrelerini denetim altına alabilirlerdi.

Mustafa MALAY

Onur KUMBARA-CİMBARŞI

Tunceli halkına şöyle sesleniyordu: "Ben Tunceli'ye geldiğimden yollarda hep karakollar gördüm, ama inanınız ki, biz iktidara geldiğimizden tekrar buraya geleceğim ve o zaman hep fabrika göreceğim." İnönü iktidar oldu ancak, fabrika yerine karakolların sayısı arttı. Fabrika açmadılar. Kürdistan'a yatırım yapmadılar. İşsizliğe karşı halkın dayatmaları sonucu göstermelik ve geçici bir formül buldular. Mevsimlik işçi uygulamasını hayata geçirdiler.

Bu projeye bağlı olarak Tunceli'de, Ankara, İstanbul, Erzurum, Trabzon, Samsat, Van, Diyarbakır, Bingöl, Mardin ve Samsat'da başlatılacak olan proje için Sağlık Bakanlığınca Milli Eğitim Bakanlığınca, Çekirtekimaydan Dışaret işlerine kadar pek çok kurum ve kuruluş el verecek durumdadır.

"Göstermelik olarak insanlar işe alınıyor" Onayla belirtmiyim ki, ben işe başlamak da da olsa umutluydum. Fakat umutlarını suya düşürdüler. Benim çalıştığım İl Tamm Müdürlüğü'nde 150 kadar işçi işe alınılmıştı. Bunlardan on MİT'in hazırladığı raporlara göre, valilikten gelen yazı üzerine işten atıldılar. Bunların hepsi de fakir insanlardı. Son kalarları işe 75 gün çalıştıkları diktan sonra işten atılanlar bile vardı.

Devletin işsizliği çözmek gibi bir niyeti yoktu. Göstermelik olarak insanlar işe alınıyor ve istendiğinde çeşitli gerekçelerle gösterilerek çıkarılıyor. Ayrıca MİT de yarımlarını esirgeme. Kendisine göre

işçilerin kolaylıkla işten atılabilir meleri için bütün işçilerin her ay işe girip ve çıkışları yapılmaktadır. Böylece o kurumlarda çalışan işçiler gerekçe mevsimlik dahi olamayacak, herhangi bir hak iddia etmeden işlerinden atılacaklardır.

Bu arada bütün bu işe alınmalar kürdistan'da gerçek insan Meclis kapislarında torpil aramış, birer insan da valiliğe başarmış, bunlar da MİT'in hazırladığı raporlara gerekçe gösterilerek geri gönderilmiş.

Aslında devlet açısından açmaz, bu arada bütün bu işe alınmalar kürdistan'da gerçek insan Meclis kapislarında torpil aramış, birer insan da valiliğe başarmış, bunlar da MİT'in hazırladığı raporlara gerekçe gösterilerek geri gönderilmiş.

Mahmut DUYMAYAZ (Tunceli'de Olağanüstü Hal Kadroları çerçevesinde işe alınıp, işten atılan işçilerden)

sakıncalı gördüğü insanları hazırladığı raporlarla suçları ilan edip işten atıyorlar.

Şunu da belirtmek gerekir ki, Tunceli halkını düzenden beklediği fazla bir şey yoktu. Ama bir kaç kavgasız. Tunceli halkı yoktu. Bu yüzden işe alınmalarına yolun bir rağbet vardı. İnsanlar torpil bulmak gibi bazı bazarları işine silmek, ama düzene umut bağladığını dolay değil, bunlar düzenden dayatıldığı psikistleri, ancak başka çareleri de vardı. 6

Bir tekzip üzerine

IHD Diyarbakır Şube Sekreteri Avukat Sedat Aslantaş'ın bir tekzip yazısı çıktı. Sunuş biçiminde şöyle başlıyor:

"Başın Yasası'nın 19. maddesinin 1. fıkrası uyarınca, süresinde sunduğum elçi cevap yazısı, gazetesizin ilk çıkacak sayısının tüm başlıklarında, aynı sayfa, aynı sütun ve aynı yerde, aynı biçimde aynı büyüklükteki harflerle yayımlanması rica ederim."

Öncelikle şunu belirtmek istiyoruz; biz bir burjuva yayın organ değiliz, devrimci iktidar ve onun kurullarıyla yayın yapan bir gazetesiz. Bize herhangi bir burjuva aydını da bu burjuva kurum temsilcilerinden bir tekzip gönderene, değişik bir şey yolda ve benzeri anormallere sebep bulmadık. Ancak, kendisini iktidarı devirmeyi, yurtsever hatta Marksist olarak nitelleyen kişi, grup ya da partiler arasındakı farklılığı tayin eden burjuva yasaları değil, kendi aralarındaki gelenekler ve kurallardır. Bunu, bu mektubu gönderen arkadaşın da bildiğini düşünüyorum ve yukarıdaki şartları olgun olmaksızın uzak bir davranış olarak değerlendirebiliriz.

Sayın Aslantaş yazdıklarıyla daha da bizi gidiyor.

Tekzip konusu, 24. sayımızda yer alan Kürt-Türk diyaloguna ilişkin olarak kendisiyle yazdığımız röportaj ve bu röportajta yer alan kimi yanlış görüşlere elç alındığı, 27. sayımızda ki Nülifer Alcan'ın "Aydın Olabilmek ya da Devlet Aydını" başlıklı yazısıdır.

Nülifer Alcan, yazısında,

katasında, insan haklarına nazım sahip çıkmadıkları sorusunu muğlaklaştırmış beliretme şöyle devam ediyor: "Örneğin... Sedat Aslantaş şöyle diyor: 'Askerlerin cenazelerini sahip çıkamak ve propaganda malzemesi olarak kullanılmak istiyorum.' Bunu askerler polise de insan haklarına, onların da insan haklarına sahip olması gerekmez mi, cenazelerini bizler de sahip çıkmalıyız" açıklamaları izliyoruz."

Sedat Aslantaş'ın tüzatı bu portafiyatı, 24. sayımızdaki röportajında alıntı yaparak şöyle söylediğini belirtiyor: "Aslında tüm Kürt-Türk kamuoyuna böyle görevler düşmektedir. IHD olarak Ekim ayında yapılan kongremizde insan onemli bir karar var. Özellikle bölgemizde öldürülen askerlerin cenazeleri sömisten propagandasına, iktidarcı malzemesi haline getiriliyor. Askerlerin aileleri ile ilişkileri açmıyor, onlara yardımcı olmuyor ve cenazelerin propagandası malzemesi haline gelmesini engellemek istiyoruz." dediikten sonra, "Nülifer Alcan bu sözlerini bakın ne hale getirmiştir: Örneğin IHD Diyarbakır Şube Başkanı Sedat Aslantaş şöyle diyor: 'Askerle, polise de şehit demeliyiz, onların da insan haklarına

sahip olması gerekmez mi, cenazelerini bizler sahip çıkmalıyız...' Bir cumleyi bakımsızca yerim tınak içerisinde vermek, o cumlenin ayarına atıfta bulunulması, alı olduğu anlamına gelir. Habukki, bildiğimiz tınak içerisinde verilen cumlenin tek bir kelimesi bile bana atı değildir." diyor.

Gerek N.Alcan'ın, gerekse de Aslantaş'ın alıntı yaptığımız yazılardan da anlaşılacağı gibi, Aslantaş meselesinin özünü gözlerden kaçırma telaşındadır. Birincisi, Alcan yazdığı paragrafın birincisi bölümünde, bir aydınla fikir karışıklığına örnek olması açısından Aslantaş'ın polis, asker cenazelerini sahip çıkmaması sözlerini örnek gösteriyor ve Paragrafın ikinci kısmında da bu mantığın devamında çeşitli çeşitlerde ve askerlere de şehit demeliyiz, onların da insan haklarına sahip çıkmaları gerektiği açıklamaları olduğunu belirtmektedir. Aslantaş ise, bu ikinci kısmın kendisine atfedildiğini, yazısında bunu doğrudan ekleyerek belirtiyor. Oysa dikkat edilince, ikinci bölümdeki görüşler küçük harflerle başlanmıştır. Aslantaş'ın gözardı etmeye çalıştığı bir diğer nokta ise, raporta-jında yer alan "Askerlerin ve polislerin cenazelerini sahip çıkması istiyoruz" bölümünün altıncı paragrafı tekdizine almıştır.

Aslantaş meselesini zayıf olan bu noktaya cevap vereneği yerde, delil dolandırıp durmaktadır. Şöyle anlatıyor, böyle anlatıyor, bunları bir kenara bırakalım. Bu

reske yurtsever çevrelerce, asker ve polislere de şehit demeliyiz, onlar da insan haklarına sahip çıkmaları gerekir" deniyor mu, demiyor mu? Kendisi polisi cenazelerini sahip çıkmaları demisi midir, dememiştir? Bunu anlamak isteriz. Evet, aynı Aslantaş, bugüne de öldürülen polislerin cenaze törenlerinde sahip çıkıp kontrolör-larılarcılarla birlikte konuşan stakok müzi, atınayacak müzi, bu so-nulama cevap verelmisiz.

Aslantaş bunlara cevap vermiyor, ama sanki tanyıp tanımması çok önemliymiş gibi, "Tanımadığını ve beni tanımayan Nülifer Alcan isimli bu hanım" türünden larla edebiliyor; "bir 'siyasi abahıksızlık' örneği", "siyasi tebiyessizlik", "oligarşi histerisi içindir", "ter ve sağa kormay devrimci-kim zannedenler" gibi giriş ve seviyessize istiyoruz: "devlete aynı pota-ya girerler", "kendilerini saygı duyulacak değeri yaratırlar", "Kürt ulusal mahalefinin tarihi politliğini yapmak" kimsenin haddi değildir" gibisinden konula-ma biç de yakışmıyor ama bu-duk, kendisinin ne kadar "hakkı" olduğunu göstermeye ça-lıyor. Bu seviyessiz sözlerle ce-vap veremeye atıya gerek du-yuyoruz. 3

Kürdistan Ulusal Meclisi "bin yıllık özlem"e cevap olacak mı?

Uzun bir süredir, yurtsever hareketin gündeme sokmaya çalıştığı "Kürdistan Ulusal Meclisi" (KUM), Avrupa'da yapılan çalışmalarla bugünkü kendisini başlangıçtan farklı tanımlar bir duruma gelmiştir.

Yurtsever hareket, KUM'u neredeyse iki yıla yakın bir süredir telifazı etmektedir.

Kuşkusuz, mücadele içinde yeni örgütlenmeler, organlar her zaman olacaktır, olmalıdır da. Önemli olan bunun yerinde ve zamanında yapılması ve mücadeleyi zenginleştirme, önünü açma, savışı geçitli cephelelere yayacak adımlar olmasıdır.

Bugün iki ister istemez KUM'dan ne beklediği, nasıl bir rol verildiği önem taşımaktadır.

Bize böyle bir soruyu sordurtan, daha çok da KUM'un rolünün anlaşılmasını, aynı tanımlar yapılması ve bugünden kendisine gerçekleştiremeyecek görevler üstlenilmesidir.

Bu türda ilgili yapılan değerlendirmeleri sıralarsak bu durum daha iyi anlaşılır olacaktır.

Örneğin bir yerde;

"Ulusal Meclis, ulusun bütün sınıflarının hareketi geçiren, ona politik kişilik ve irade veren, var olan direnme mücadelesinin bütün ülke çapında yasallaştırmasıdır." (Berxwedan-A.Dog-an-Say:153 say:9) denilerek "Ulusun bütün sınıfları" buna dahil edilmektedir. Hem de soru kafa-lara takılmaktadır: "Ulusun bütün sınıfları" savunmak ne kadar doğru olacaktır? KUM'da herkes temsil edildiğine göre KUM ezilen Kürt emekçilerini, Kürt halkını ne kadar temsil edecektir?

Sınıfsal bakışla belirsizleştirildiği noktada burjuva zi de, toprak ağaları da, köylüler de KUM içinde olacak demektir.

KUM konusunda başka bir tespate gelince;

"... Meclis tüm Kürtleri temsil eder ve tüm kurum olarak, yasalar çıkaracak, uluslararası alanda Kürtleri temsil edecektir." (Berxwedan-Say: 153 say:6)

Burada da tüm Kürtleri temsil eden, bağlayıcı kurum olarak, yasalar çıkaran ve dünyada temsil

Herhalde en önemlisi şu olacaktır;

"... seçimler Kürdistan'ın doğu parçasında, Kürdistan yayadıkları Sovyet Cumhuriyetlerinde ve Kürdistanlıların yaşadığı 11 Avrupa ülkesinde..." (age) di-yerek sınırlar da en geniş şekilde ifade edilmektedir.

Özetlersek; KUM "bütün sınıfları" hareketi geçirecek, "devletleşme" bir ifadesi oluncak, denge aşamasına tekabül edecek, tüm dünya Kürtlerini temsil edecek, kanun yapacak, uygulayacak bir kurum, en üst organ olarak görülmüyor.

Nerden bakılrsa bakılssa, bugün ortada tüm Kürtleri temsil edebilecek bir yapı yoktur. En başta pratik olarak burjuva parçalarının durumu, özelli-keni buna engeldir.

KUM'un yetki ve yaptırım gücü ne olacaktır? Doğal ki, KUM'u bağlayan karar mekanizmasında PKK olacaktır. KUM kararları da ister istemez PKK ve var organizasyonları tarafından yürütülecektir.

KUM tanımlarından Kürt ulusunun "bütün sınıfları"ndan bahsedilmektedir. Burada sınıfsal olarak kaldırılmıştır. Biz PKK'nın Kürt milletiyetliğin eleştirirken, her şeyi Kürt ulusal bakış açısıyla yaklaştırdan söz ederken Kemalist olmakla suçlanıyor. Pekli, ulusal hareket bu durumu neyle açıklayacaktır? Yeri gelince Marksistlik kimsede bırakılmıyor ama, ulusal kurtuluş yolunda önemli bir adım olarak nitelenen ve adı ulusal meclis olarak tanımlanan bir kurumun burjuvaziden toprak ağalarna kadar bütün sınıflar dahi edilebilir.

KUM, Kürt emekçi sınıflarını temsil etmekte-ken, yurtsever hareketin bu sürece dindü-ğün bir örgütlenmesi olacaktır.

KUM'a verilen rollerin, ne kadarnı yapılabileceğini zaman daha iyi gösterecektir. Ama gerçek olan bir şey var ki, KUM yurtsever hareketin iradesini

Kürdistan Ulusal Meclisi yeri Avrupa'da açık- grevindeler.

yanıstacaktır. KUM yurtsever hareketin bugünkü politikalarını-nda bakmıştı değildir. "Ulusal Meclis", "Konsey" ya da "Şuralar" biçiminde organlar, özgün yarımlara karşın her ulusal ya da sosyal kurtuluş hareketinin gündemine olmuştur ama bir bütün olarak da halkla- rın iradesini yansıtmıştır.

Örneğin Filistin'de, ulusal meclis çeşitli eğiimleri bağrında taşınmış ve Filistin halkının iradesi ola-bilmiştir.

El Salvador'da yine değişik organlar oluşturul- mıştır.

Sorun bu tür kurumların olmasından çok, ne za-man nasıl örgütlenildiği, rolü ve ne yapılacak istediği. Filistin halkının silahlı direnişinin taşıyıcı edile- mesi sorunu, bu meclis giderek her şeyin yerini kormuş ve PKO bütünüyle diplomasye ile bitiren bir örgüt haline gelmiştir.

Bugünkü kıyamızın temel nedeni budur.

Ulusal hareket ebedi kendini farklı tanımlama hakkına sahiptir. Ama bu bütün bir Kürt halkı oldu-ğunda durum daha farklı olacaktır.

Türkiye ve Kürdistan'da devletle savışın boyut- landığı şu kesitte, siyasi mücadelelerin boyutlanı-ması sorununa daha çok kafa yormak gerekirken, sık sık "siyasal açılım"dan, "ateşçes"den söz edil- mesi ve ardından KUM'un oluşturulması gelecek açısından böyle bir tehlikenin de varlığı anlamını ta- şımaktadır.

Ulusal hareket bugün Avrupa ile sınırlı kalan ve daha çok diplomasi alanında arın atacak bu tür bir örgütlenmeye çok özel bir rol yüklemektedir.

"Avrupa'da yaşayan Kürt toplumu tarafından se- çilen KUM milletvekillerinin bağlayıcılığı açık grevi- nin yanıkları... asıl yankısı diplomatik alanda bul- muyor. Avrupa'nın çeşitli demokratik kuruluşları, demokrat insanları Avrupa hükümetleri ve Avrupa topluluğu nezdinde meşru bir siyasal açılım yarat- mıştır." (Y.Ülke, say:121, 14-20 Şubat 1993)

Yukarıdaki tespitler de söylediklerimiz doğrular niteliktedir. Pratik görünümü itibarıyla kendine diplo- matik bir misyon biçen KUM'un oynayacağı rol bu çerçevede olacaktır.

Türkiye ve Kürdistan'da mücadeleyi siyasal alanda da kucaklayacak örgütlenmeler ebediye ola- caktır. Yine savışın, ikidat sorunu olan bir hareke- tin "devletleşme" bir bir adımı olması gereklidir. Ancak doğru olan bunu yerinde, zamanında yap- mak, rolünü açık biçimde tanımlamak ve silahlı mu- cadeleye hıznese edecek hale gelmektir.

Parti toplantılarına katılan, düzenleyen, şievi- son derece sınırlı olan KUM belki Kürt halkında var olan bin yıllık özlem bir cevap gibi gösteriliyor.

Kürt halkında mücadele ebediye çok, kimlik ve kişilik yaratmaktır. Ama bunu KUM gibi yapılarla yapmak, sürdürmek oldukça zordur.

Bugün yapılmışa gereken şey ulusal mücadeleyi boyutlandırmak, diplomasiyi abartmamak, "siyasal çözüm" adına bir şeylerden vazgeçmemektir. 3

Pusulâ

Paran mı yok? Basarsın olur biter...

Yapılan bir işin "isten sayılabilmesi" için yolumca yordamına yapılırsa gerekir. Bu biçimde yapılmayan işlerin, eninde sonunda elinin ayagina dolanması kaçınılmazdır. İş kotarmaya çalışan bir kişiye, bu sonucun pek de iş açıcı olduğu söylenemez. Çünkü o, çoğu zaman "yar gücüyle" elindeki işin iki yakasını bir araya getirmeye çalışmasa rağmen, bunu bir türlü beceremez. Beceremediği işlerin üstü yığılması karşısında ise, hepten panikler, ne yapacağını bilmez... Dolu ya koyar olmaz, boşa koyar dalmaz.

Bizde de, devletin ekonomik işleri benzer bir tablo çiziyor. İşbaşına gelen hemen her iktidar, öncelikle devletin gelirleriyle dolanmasını "arasının ne kadar bozuk" olduğunu anlamlaya çalışır, sonra da kendisinin diğerlerinden "Türk'lüğü" gösteren ekonomik paketi ortaya koyar. Son olarak da "enkaz devraldığı" ve "görsüldüğü" uygulamalar için zamana ihtiyaç duyduğunu söylermiş, gerçek olan parayı bulabilmek için darphaneyi istem üstünde tutar. Bu kısırdöngüden ibaret olmaz, hemen hiçbir zaman, hiçbir dönem değişmez. Bu oyunun vizyonundan imnemesine rağmen, bundan sonuç da alınmaz.

"Borcun bini aştığı" ve işlerin bu noktaya geldiği zamanda, hesaba göre, bu politika faizler gevşeyecek, ekonominin aktifitesiyle birlikte firmaların iş hacmi ve kârları da artacak, borçlar para basılarak ödeneceği için borç ve faiz yükü hafifleyecek, kamu açığının kapanması daha da kolaylaşacak, üretim canlanarak talepleri karşılayacağı ve faizler gevşeyeceği için para musluklarının açılması enflasyonu azdıracı etkisi ortadan kalkacak, işsizlik sorunu hafifletecektir, İstanbul Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Memduh Hacıoğlu, para basmanın "er-demirlerin" sıralarken, bu konuda geç kalınmasına da "içerildiği" söylenmeden edemiyordu.

Para arzı ve kapitalizm

Bir ülkede para arızı ya da para stoku -ki buna dolanımdayı para hacmi de denir- o ülkede para olarak kullanılan araçların toplamı ifade eder. Bir toplum ve bu toplumda değişimlerin bilinmesi ve denetlenmesi, ekonominin yönetimi açısından oldukça önemlidir. Bu hesabın pusulası sağırması durumunda ise, bir dengelessiz ortaya çıkar. Yani ortaklık doğan para miktarı ile, bunu karşılaması gereken değerler arasında bir farklılık olur.

Kapitalizmde bu farklılık genel olarak para miktarının daha çok olması biçimindedir. Durumun böyle olması, yıl açılışta en önemli sonuçlardan birisi, enflasyon ve paranın değeri kaybetmesi sonucu alım gücünün düşmesidir.

Ülkemizdeki durum farklı değildir. Bu basit kuralın herkes tarafından kabul edilmesine karşın, kapitalist ekonominin çıkarları ve ekonominin krizden derinleşmesi karşısında iktidarlar, geçici de olsa, "rahat bir nefes" için çeşitli denemelerde para basma yöntemine başvururlar. Çeşitli biçimlerde emekçi halkın üzerine biraz daha yüklenmesi sonucuyla birlikte uygulanması gereken bu politika, belirli bir süre devletin yöneten sınıfları sokulabilir, daha sonra hiçbir işe yaramaz. Bu durum, halkımızın deyimiyle "Diyarba'ta pirince giderken evdeki bulgurdan olmaları" benzer.

Para pusulası sağırıyor

Şubat ayında para arızı yaklaşık on trilyon artarak 200 trilyon liraya aştı. Artışta açılan ya da gizlice basılan paranın da önemi bir etkisi var. Bugün iktidar ekonomik olarak tam bir açmazla karşı karşıya bulunuyor. Bu açmaz TÜSİAD'ın iktidara karşı gösterdiği çeşitli tepkilerden, Çiller'e Demirel ve diğer bakanlar arasındaki sert tartışmalardan daha büyük görünümlü bürünebiliyor. Demirel, böyle bir zamanda derinden olmasa da bir 'oh' diyebilmesi umuduyla para musluklarını biraz daha açtı. Ancak şimdiye kadar kimseye hayır dokunmuşmu bu nafle çabaları da "rüzgar gelecek delikleri tıkanması çalışmaları" başka bir işe yaramayacağı kısa bir süre sonra görülecektir.

Koalisyonun 500 gün telaşı

Ekim 1991 seçimlerinden bugüne yaklaşık 450 gün geçirdi. Hükümetin 500 günlük vaat vermesi, programının süresi 6 Nisan'da bitecek. Sürenin bitimine yakın, hükümetin ekonomi politikaları uzuz hesaplar peşinde koşuyor. Enflasyonu hedeflenen % 10'a varmak bugün hayal haline gelmişse de, en azından yükselişini frenleyerek görünüme de olsa, düşüşü sağlamak ve bunu başarı olarak göstermenin planlarını yapıyorlar.

Ana "demagojilerde" çare tükenmişti için", kendi kendisini tekliflamaktan, kopyasılık yapmaktan kurtulamaz. ANAP iktidarı döneminde uygulanan yöntemlere sanıyorlar.

Bazı çevrelerin açıklamalarına göre, KİT ürünlerinin fiyatları Ocak ayından itibaren düşürüldü. 6 Nisan'da karlı fiyatlar düşürülmeyecek ve enflasyon 500 gün bitiminde düşük gösterilecek. Ocak ayı endekslerine göre, özel sektörde imalat sanayinde % 4.6'lık bir artış olur-

500 GÜNÜS	450 GÜNÜS
ENFLASYON: % 10	% 7.5
HERKESE YERİL KİT	FIYAT SEKİ
BÜTÇE AĞIR KAYNAKLAR	65 TRİLYON
HERKESE NÖ MÜHÜR	---

ken, bu oran devlet sektöründe % 0.9'da kalmıştır.

1991 genel seçimleri döneminde ANAP iktidarı aynı yöntemlere başvurarak, zamanın seçim sonrasında erdemli, DYP-ŞHP koalisyon hükümeti de, iktidarların ilk aylarında geç peşe zama yapmak zorunda kalmıştı.

Ekonominin krizi bulunduğu kriz, iktidara uzun vadeli politikaları belirleme çabası tanınmıyor. İktidar, politik kaçış hesapları ile günü kurtarmaya çalışıyor. Bu anlamda sonuçları ortada ve geçmişte de denemiş yöntemler. Buna rağmen, faturası emekçi halka ödetileceğinden, uygulamada hiçbir sakınca görmüyor.

Faiz indirimi ve borsa tuzağı

Mevduat ve kredi faizlerinin indirilmesi ardından, borsa yakın geçmişte pek beklenmeyen bir yükselişe geçti. Uzun bir süredir utulan hisse senetleri bir anda göçer yatırımlar arasında yer alıverdi. İhni ufkta yatırımcıları yeni den borsanın kapılarını açsındırmaya başladı. Özellikle kendeindan büyük umutlar bekleyen ufak yatırımcıları ayarları peşinden sürükleyip zarara uğratan borsa, şimdi yeni tuzağın peşinde koşuyor.

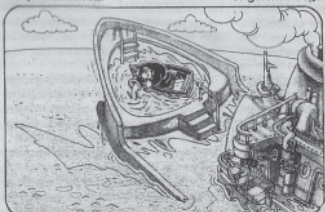
Hisse senedi alım satımlarının kârli hale gelmesi sonucunda, borsaya uğruşan spekülâtorler ve tekelci burjuvazinin kuruluşları dard gözle ufak yatırımcıların bir an önce gelmesini bekliyorlar. Bugün borsada iktidarı önayak olduğu büyük bir kumar oynanıyor. Çiller de bu durum karşısında halinden oldukça memnun ve mutlu görünüyor. Göle kaldığı mayanın tutulacağı umudunu yermesi bile onun mutlu görünmesine yetiyor. Son zamanlardaki keyfisiğinin acısını kırtarmaya çalışıyor adeta. Kısası da süreceksin olsa, herkesi atığı havanın kalıcı olacağına inandırmak istiyor.

Aslında bütün bu yaşananların bir oyundan ibaret olduğunu anlatmak için fazla geç söylemeye gerek yok. Faizler, dolayısıyla ve yavaş yavaş indirimin çok uzun sürmeyeceği bilinen bir gerçek. Bugün

burjuva iktisatçıları bile bu konuda "yaygırların" açığı ifade eder bir halde. Böylece yapıp zorlamaları hiçbir işe yaramadığı daha önce de çokça görüldü. Bu örnekle biline biline iktidarı sürük "başanılıym" havası yaratmak için uygulamak istediği senaryonun ceremesini yine halk gökecek. Elinde üç-beş kuruluş kırkımı olan çökecek. Çünkü faizlerin gevşemesinde yaşanacak en ufak bir

durğuluğu, zaten diğer üstünde duran borsayı altüst edecek ve yayap olarak yükselen hisse senedi fiyatları tepetaklak gelecektir. Bundan önceki zarar görecektir olanlar ise her zaman olduğu gibi büyük umutlarla borsaya gelen ufak yatırımcılar olacaktır. Geçmişte de çok yatırımcı borsanın bundan sonra da halka vereceği zararlardan "kısas günün kânnın işi olacağına düşünün" iktidarı sorulmuştur.

Ekonomik dengeler pamuk ipliğine bağlı

Gerileyen mali gelirin, her geçen ay bir öncekine göre biraz daha düşük çıkan sanayi üretim endeksinin, bütün ekonomik önlemlere rağmen öngörülen üstünde bir yükselme grafiği izleniyor. 60 trilyon liraya yaklaşan bütçe açıkları, dışporu mu düşürmü mü diye tartışılırken, tartışılarda büyük altından gölümseyerek keyif katmayla devam eden enflasyonun ekonominin nasıl parmağın ucunda oynattığı bir kez daha görüldü.

İşte böylece bir ortamda iktidar, geçen sayımda da işledikleri faizleri aşacağı emekle operasyonunu gerçekleştirdi. Aslında yapılan bu operasyonun, halkı illiglerinden bir yanı da, bunun para basma politikasıyla birlikte uygulanmasıydı. Parasal kaynak bulma konusunda köseye sıkışan iktidar, bu açmazını sadece iş borçlanmaları gidermek çözemediğinden, iş borçlanmaya devam etmekle birlikte, banknot mabzalarını da devreye sokmakta başka çare bulamadı. Böylece, hem basılan parayla borçların ödemesi, hem de faizlerin düşürülerek burjuvazinin kredi ihtiyacının kullanılması amaçlandı. Tabii bir de işlerin tikrında olduğu imajının verilmesi...

Bu politika, tekelci burjuvazinin iktidarıyla de tam bir uygunluk içindeydi.

Sınıfl mücadelesi tarihinde iradenin rolü her zaman önemli olmuştur. Zafeler-yenilgiler, başarısız-başarılar, geri çekilmeler-atlı yıllarında doğru önderlik hep öne çıkmış ve zafer gerçeğinin ayaklanmasında en önemli etken olmuştur.

Büyük Ekim Devriminde Lenin'in dehşetini, öngörüsünü her zaman göremiş mümkündür. Bir bakıma da Ekim Devrimi Lenin'e özdüğü.

Yakın tarihimizdeki en canlı örnek olan Küba Devrimi, Castro ile anılır, Che'siz düşünülemez.

Önderler Atanmaz, Önderlik Kazanılır...

Sınıfl savaşının her döneminde atış hattından geçmiş, geleceği görebilen, kendini emekçi sınıflın davasına adanmış ve M-L ile donanmış insanlar, oyadıkları tarihsel rolleri önderlik vasfını kazanırlar, kazanımlardır. O nedenle önderler atanmaz, önderlik hak edilir, kazanılır.

acılarına katlanmak yanında, "iktidar bizim" diyebilecek anın yollarına ve o cürete sahip olabilmelidir.

Lenin'i Lenin yapan işte bu anlardır. Büyük Ekim Devrimi ile ilgili ayaklanma tarihini belirleyen "8'isi çok erken 8'ok geç" derken orada kararlılık, cesaret ve tarihsel anları yakalamak becerisi vardır. Ve işte Ekim Devrimi o uygun anda olmuş, ayaklanma başarıya ulaşarak, iktidar alınabilmiştir.

Daha önce de vardır. 1917 yazında Lenin, Merkez Komite'de ayaklanma tarihi ve tespiti yapılarak etrafında birkaç Bolşevik ve önderden başkası yoktur. Ama o ayaklanmanın zorunluluğunu görmüş, ayaklanma Bolşeviklerin en ilerilerinde Kamanev ve Zinoviev tarafından ayaklanma öngöründe ihbar edilmesine karşın tüm zorlukları göğüsleyebilmiştir.

"Doğru olarak önderlik etmek- Bu ne demektir?

Bu, asla yazıhanede oturup, yönergelemek demek değildir.

Doğru olarak önderlik etmek demek:

rin", "proletaryanın", önderleri ilan eden bu insanlar ne yazık ki bunu hak etmekten çok uzaktırlar.

Devrimci hareket bu konuda da örnek olmasın bilimsir. Ülkemizde ilk defa silahlı savışı örgütleyen devrimci hareket önderleri Mahir Çayan'lar, herkesin carderine düştüğü o kopyalardan "liderler masa başında otururlar. Bu savışta en ön safta savışlar" derken bir gerçeği de vurguluyordu. Ve bu savışın kurnalıyığını yapmış, en ön safta kurnalıyığına savışmasını da bilmiştir.

THKP-C'nin devimsi olan devrimci hareket de bunun örneğini 12 Eylül yıllarında vermiştir. Kendilerine "önder" diyenlerin sınıf mücadelesini terk ettikleri, "ricat" adına mücadeleden kaçtıkları devrimci hareket önderleri "Cunta 45 Milyon Halki Teslim Almaz" kampanyası ile savışın boyutlandırılması çabası ve adimlariya uğraşmaktaydı.

İşte devrimci bir önderlike, küçük burjuva önderlik arasındaki en büyük ayırım buradadır.

Savaş gerçeği

nılır. Doğal, herkesin üzerinde hemfikir olduğu bir önderlik, belli bir mücadeleden ürünü olarak ortaya çıkar. Halkı sarsan ve devrimci mücadeleye çekilen her hareketin doğal, tarihsel bir önderi vardır.

Önde olmak, önde yürümek, egemen sınıflı karşısında proletaryanın iradesini adanmış, binlerce küçük orduları savışlarını önderlik vasfıdır. Alman faşizminin igalline karşı direnişin omurgası partizanlar işçehanelerde, idam sehpalarında Stalin adını telifaz etmişlerdir. İşçelerden "seni kim gönderdi" sorusuna Stalin cevabını veren partizanlardır. Savışın kaderi bir yanıyla Stalin'in çekil iradesi ve sarılaşmazlığında somutlanmıştır. Stalin bu yanıyla bir güvenin, zaferi olan insanın adı olmuştur.

Doğru önderliğin olmadığı yerlerde kazanılacak savışlar kaybedilmiş, yenilgiler, acılar yaşanmıştır. "İktidar bizim" denilebilen yerlerde önderliklerin cesaret ve cüretten yoksun olmaları koca koca iktidarlara kaybettirmiş, egemen sınıflara saldıran olanağı vermiştir.

Nitekim, Yunan iş savışı akimıza geldiğinde hep bunu hatırlarız. Binlerce yefite, kahramanlı örneklerine ve bir halkın işçisi teslim olmanın için züvernesi, yıllar süren iş savışına karşın Yunan Komünist Partisi o günden keşitte kazanabileceği savışı ve iktidarı kazanamamış, kaybetmiştir.

KP önderliğinin izlediği yanlış politikalar ve iktidarı alana cüretine ve ataklığında sahip olamaması sonucu alacakları iktidarı açıkça emperyalizme ve faşist güçlere teslim etmişlerdir.

Yine 1979'da İran'da faşist Şah'ın devriminden sonra, devrimci örgütler binlerce insana hitatı etmelerine, silahlı güçlerine ve oradaki iktidar boşluğuna karşın "iktidar bizim" diyememiş, cesaretsizlik, öngöründen yoksunluk iktidarı molarlara kapıtlınmasını ve sonuçta da politik olarak silinmelerine yol açmıştır.

İşte burada doğru önderlik etmek, önder olmak, onun vasıflarını taşımak gerekir. Bu ki ömek önderliğin rolü açısından tayin edicidir. Önderlik doğru taktiklere, savış kapasitesine ve iktidar savışının

Hedef; mücadele, devrimci örgüt ve önderliktir. Zorluklara tahammül edemeyen, hele dabeler ve zorluklar karşısında dünyayı yıkılan küçük burjuvazi "önderlere hayır" derken, orada emekçi halkın silahsızlandırılmasını savundunun da farkındadır.

Ama unutulmasın ki, önderlik ve liderlikler böyleisi dönemleri de aşmasını bilmişlerdir.

lik olarak sorunun doğru bir çözümü bulmaktır...

ikincisi, doğru çözümün uygulamasını örgütlemektir ki bu...

Üçüncüsü; bu kararın yerine getirilmesi üzerine bir denetim örgütlemektir ki bu da gene... (Parti Üzerine, Stalin, Devrim Yayınları, say.156)

Yani sözü edilen herhangi bir parti sekreteri değil, zablunu olduğu şu ya da bu partinin teorik yapıları partinin taktiklerini, "önderliğin" talimatları olarak kadrolarına aktaran bir sözümlüne lider değil; atamayıyla gelişir bir "lider" değil; hayatın içinde, özellikle, kapasitesiyle, öngörüsü ve önerileriyle sürece hükmeden, nesnellğin karşısında devrimci iradeyi koyabilen ve nesnellğin üzerine çekilebilen bir önderliktir.

Stalin'in sözü ettiği "önderlik" tipine (yönergeleyerleyen) daha çok da ülkemizde rastlarız. Mücadeleden kopuk, savış gereğinden habersiz ve en zor koşullarda örgütünü, partisini ve halkı terketmiş, mücadeleyi tatlı eden örnekler az değildir. Kendilerini "komüniste-

Önderlik "Kıyı" Olmaktan Çıkış Tarihle Mal Olmuştur

Eğer bir yerde önderlikten söz ediliyorsa, önderlik yaratılması artık orada önderlik tartışması yapmak anlamsızdır. Ya da önderlik kavramını "kış" m'l, "kum" mu tartışmasını indirmek önderlikten hiçbir şey anlamamaktır.

Önderlik arktı "kış" olmaktan çıkış, tarihsel bir rol oynayarak, önemli dönemlerde ağırılığını koyarak devrimci hareketi bir yerden daha ileriye taşıyarak bir gerçeğe ulaşmıştır.

Küçük burjuvazi, sınıf önderliği, faşizme karşı çıkışını taşımaya ve kendine güvensizliği nedeniyle önderlik kavramını dejenere etmeye hep açık olmuştur. Burjuvazi bundan dolayı, önderliği hedef aldiği ideolojik saldırılarında küçük burjuvazi etkilemeyi esas almıştır. Ve bunda başarılı olduğu örnekler de az değildir.

Nitekim, çeşitli önderliklere yönelik olarak olmalıdır yaınları, kompoları bastırmışlardır. Stalin için yıllarca "diktor" nitelendirmeleri, Castro için "terörizm" tanımlamaları, Ho Chi Minh için "casus" denmesi ve hareketimiz önderliği için ise olmalıdır yaınları bastırılması akla gelen ilk önderlikler.

Devrimci önderleri karalamak, onların kitlelerin gözündeki saygınlığını yıkmak için yıllarca "putlaştırma" demagojisiyle saldırmıştır burjuvazi. Hatta bununla yetinmemiş, liderlere, önderlere yönelik kompolar, düzmece davalar örgütlemekten kaçınmamışlardır.

Marks ve Engels'in yardığıları: Köln davasında, Dimitroff'un Alman faşizmi tarafından yardığıları davalarda hep bu amaçlanmıştır.

Burjuvazinin örgüte-örgütölülüğü saldırısıyla "birey" bayrağını yükselten küçük burjuvazi, "putlaştırma" demagojisi altında önderliği savunma cesaretini gösteremeyerek, benzer yağımları saldırıya destek veremeye başlamıştır.

Ve arktı onların da bağrında liderler için, "despotik", "diktorluk" yazmakta, çığlıklar arktırmaktadırlar. Ve onlar da liderlerin "diktorluğuna" karşı, "önderlik karşı" burjuvazinin "demokrasi" bayrağını

kaldırılar.

Hızını alamayanlar, Alman solanı gibi "önderlere hayır" diye bağırmağa başladılar. 1920'dere Almanya'daki sol komünistler Devrimci İşçi Hareketi için, önderliğin gerekliliğine karşı çıktılar. Hatta bu konuda demagoji söylemleri bile bastırdılar.

"... Orada, liderlerin diktorluğu vardır; burada ise yığınların diktorluğu. İşite bizim sloganımız budur." diyerek hareketi liderler de obaleceğini savunuyorlardı.

Lenin'in "Cumhuriyetçi Almanya" notlarına şunları ifade ediyordu:

"... Öte yandan, öyle görünüyor ki, bu adamlar, kendilerini kötü bir durum içinde gördüklerinde, partinin birinden bireyler lehine ilaleteye geçiş, liderler, partiler ve sınıflar arasında normal ve basit ilişkileri atıştı ettiğinde kafaları alarak bulak olmuştur. Almanya'da, Avrupa'nın öteki ülkelerinde olduğu gibi, insanlar ilaleteye "liderlerin" düzenli parti kongreleri tarafından öğüt ve düzenli kararlı seçilmesi ne, parlamenta seçimiyle, mitinglerle, basınla, sendikalar ve öteki örgütlerin bu tutumuna gösteren davranışlarıyla, partilerin sınıf bilimsizlerinin rahatsız etmemesine gereğinden fazla alılmıştır. Bu alışılmış süreç yerine, devrimci firtınalı ilerlemeye ve iş savışın gelişmesi sonucu, legalden ilaleteye hızla geçiş, ikisini birleştirerek, "yönetici grupların" seçimi, ya da oluşturmaları ya da yerlerinde tutulması pek "rahat olmayan", pek "demokratik olmayan" yöntemleri seçmek zorunlu hale gelince savışları ve olamayacak şeyleri hayal etmeye kalkışanlar oldu." (Sol Komünizmi, Lenin, say.32)

Lenin, sınıf mücadelesinin bu en firtınalı dönemlerinde adeta bir koro olmuştur olan ve "her türlü"ğ" sorumulu olarak liderleri gören "diktorlar", "despot" diye haykaran bu solara cevap verirken, onların sınıf mücadelesi gereğinden ne kadar kopuk olduğunu da işarete ediyordu.

İşte küçük burjuvazi de en zorlu dönemlerde, egemen sınıflara çatışmaların

men önderiğin sağ düşünyası, politik taktiklerdeki ustalığıyla bu süreçte aktif rol almıştır. Devrimi Yönetim çatışması yaratarak devrimi harekete THKP-C potansiyelinden uzaklaştırmak için çok yönlü saldırılarına psikolojik ve daha çok karamlayma ve aşagılama dönük saldırılarına direnmiştir.

Platform Ayrılığı ve Önderlik İkinci Sınanmış Veriyor

Devrimi harekete DY'e tasfiyeciliğiyle yollarını ayrıştıran kendi politikasıyla halkın karşısına çıktığı eylemlerle kendisini kabul ettirdiği aşamada yeni bir komploya la karşı karşıya kalmıştır. "Platform" adıyla devrimi hareketin önünü kesmeye çalışılan karşı önderlik önderi bir sınavdan daha yüzünü aklıyla çıkmıştır. Bu aşamada DY tasfiyeciliği tavrı alan "cazip göhretirilen" sağa sola savrulması devrimi hareketin ilerlemesi sekteye uğratılmamıştır. Bu sınav ayrılık devrimi hareketin iki ciddi anımsıdır. Önderliğe tavrı aklıyla başlayıp Devrimi Sol'a tasfiyeciliğiyle girenler ya DY'e geri döndüler, ya da daha sağa savrulduklar, ayrı omları çalışılan ideolojik politik zeminleri olmadıkları için, çete özelliğini aşamadan çok kısa sürede çok olup gittiler. Önderliğe saldırılar bir yerlere gelme marifetini o günkü örneği platform ayrılığıdır. Despotluk, demokrasinin işlenmesi gibi benzer karamalardan dolayı olarak yapıldığına bu ayrılık sırasındaki tartışmalarda belirtilmiştir. Aslında işin gerçeği savunan gelişmeleri omuzlamayan, küçük burjuvazinin devrimi çizgiye direnişli. Olayın altında popülizm ve kariyerizmdir; kişisel hırsla, özgü disiplin sındırmeye ve başına buyruk karşı davranışa kadar küçük burjuvazinin çeşitli hastalıkları vardır. Önderliğin rolü burada bir kez daha ortaya çıkmıştır. DY'e ve daha sağa savrulmalarda bir grup olarak kalmaya çalışılan da popülaritelerini çok kısa sürede yitirirken önderlik devrimi harekete biraz daha özdeşleşmiştir. Önderlik bugünleri bu sınavlardan geçerek gelmiştir.

12 Eylül'de Önderlik Direnişisi

Örgütleyerek Kendisini Kantıladı
Bu aşamada devrimi harekete devrimi harekete 12 Eylül'de, Sığdınlan sonuna ne dediyse bütün Türkiye'nin onun için çekilme kararı alarak mücadele alanını terk ettiği 12 Eylül sürecinde "Askeri faşist cunta 45 milyon halkı teslim almadık" diyerek savışa bayağı karşı devrimi hareketi oldu. Kimsin önderliğin devrimi hareketi cunta karşı savışının, sağa sola savrulmadan devam yolunda ilerletmesinin tarihsel önemi gözlemlenmez. Önderliğin rolü böyleleri tarihsel anlarda daha iyi anlaşılır ve önderlik bu tarihsel anları çizdiği politikalarla aşarak, kendisini kabul ettirir ve harekete özdeşleşir.

Önderlik antlaşmaz, dayatılmış, hak edilmez kazanılır denilmesine böylece önderliğin önemi ve değeri böylece anlarda daha iyi anlaşılır.

Cuntayla birlikte hareketin birliğini korumak ve harekete cunta karşı direniş çizgisinde tutulabilmesi önderliğin ikinci önemi sınavı oldu demektir; ama bu süreçte tüm siyasi hareketler, tüm kadrolar ve önderlikler aşarak asıl büyük sınavı cesaretilerinde yandı.

Dişarda ve içerde her çekilme adına teslimiyetini, uzlaşmacılığı, mücadeleden kaçışın önderliğin "koruma"nın teorisini yapılmış, devrimi hareketi önderliği, savışlarıyla dişarda ve içerde direnişini temsil edilebilmesi buna önderliğin

nen öngörüsüne bağlıdır. Cezaveleri politikalarının çizimlerinde belirleyici rol de aynı biçimde tartışmalıdır. Ödönemi önderlikte birlikte yaşayanlar, yenilginin bütün boyutlarıyla yaşadığı cezavelerinde önderliğin buna direnişine yakından tanık olmuştur. Bugün cezavelerinde direnişin örgütlenmesinde devrimi hareketi rolünü solun bütün kesimleri teslim etmekte kalmıyor, kendilerinin çütüyüşle cezavelerinde politikalarının kaynaklandığını söylerken, devrimi hareketi kendilerini cezavelerinde direnişle yenilginin yarattığını da belirtmede geçemiyorlar. Devrimi Sol öncelikle cezavelerinde yaralarını sarıy aşmaya kalktı ve sonra da bunu dişarda başarıyla diyenler önderliğin direniş örgütleyen politikalarının başarısını da ifade etmeye ölmüştür. 1984'deki Ölm Örucu doğru devrimi önderliğin fidesi olarak sürece damgasını vurmuştur.

1984 Mayıs'ında Ölm Örucu ekpleri açıklanırken cezaveli havalandırılmaları, sol çok yakagimirt. Birinci Ölm Örucu ekibinin içinden hareketi önderliğin de yer aldığı açıklanmasını sol başka türlü de karşılamazdı. Yalnızca Devrimi Sol savışları ve taraftarları beklediklerini ve olmasını gerekeni duyduklar ve önderliğin böylece anlarda rolü bir kez daha görüldü. Bu süreç önderliğe daha köklü bir bağlanış önemli bir noktadır. Ölm Örucu'da önderlik sadece harekete kadrolarının değil kendisinin de yenilmesinde ve güven tasfiyeciliğe karşı daha inançla ve kararlılık yürütmesinde bu tavrıyla örnek olmuştur.

Bu, ancak "Ben varsam hareket var" diye düşünmeye, harekete politikasıyla, deşerleriyle, inanç ve kararlılığıyla, eylemleriyle yön veren bir önderlik anlayışının ürünü olabilir.

Devrimi önderliğin gerek sol göstericiliğinde üstlenilen misyonunun yarattığı potansiyeli, gerekse de cunta yılları boyunca dişarda hiç terk edilmeyen direniş çizgisinin sağladığı güvenle 89'lar gelindinde devrimi hareketin önemli bir kimliğine sahne olabilir. Özgürlük eylemleri önderliğin savışa doğrudan katılma ve yönetime istemine nailı yapın tutuştuğunun fidesidir. Devrimi bir hareketin önderliği zincirlerini dölmeye geçmek her yolu deneyen ve her şeyi göze alıyorsa devrimi kadrolar ve onlara omul bağlayan emekçi halkta yarattığı moral ve coşku tartışılmaz. Önderlik böyle bir sonuç yaratarak özgürlüğü ölmüştür. Firarıyla da mücadeleye coşku moral ve doğu olarak hiç katmamış. Dişarda olusunun ve varlığını daha yakından hissedilmesinin insanlarda yarattığı etkisinin önemi büyüktür. Önderlik firar kendisini bir kez daha kanıtlamış, önderliğin neresi dışı tıma, her şey göze göşen gerek sabır ve emekle bıkmadan, yılmadan savışlara kazanıldığı ortaya koymuştur.

Devrimi hareketin tarihsel önderliğin harekete geleceğini belirlediği kesitlerden bir bundan sonra bağlamıştır.

Süreç her gelişir bir "mühale"nin ve "atılım"ın gerekliliği olduğu bir süreçti. Önemli kırılmalar yaşanmıştır.

Önemli sorumluluk yüklenerek bir "mühale" gerekçesiydi. Önderliğin belirleyici rolü burada bir kez daha açıkça kendisini gösterdi. Sürecin itiyatlarına yanıt verecek yeni politikalar, yeni politik-askeri ve somut hedeflerle ricat sürecinden hızla çıktığı. Daha da önemlisi, önderliğin Devrimi Sol kadrolarına, savışlarına, taraftarlarına ve emekçi halka güven temeline "cesaret, cesaret daha

fazla cesaret" giyarıyla, Devrimi Sol'u kuşa sardırıy siyasal platformlarda adı-özde geçen, atılmalı bir çok haline getiren atılımı ateşleyici olmuştur. Hareket bu siarla hızla öne atıldı. Saptanan bütün hedefler doğrudan doğruya önemli meseleler katedildi.

Devrimi Sol önderliği sürekli kendini yenileyen, gelişen bir önderlik oldu. THKP-C'nin kimi savıncularına yapıldığı çok yıllarca yeni bir şey eklemeksizin THKP-C'nin yazıp çizdiklerini yenilenmesiyle "önderlik" yapılmaya çalışıldı, tersine, deşerli, gelişen sürecin itiyatlarına yanıt veremeye çalışılan politikalar üretili. Ve Devrimi Sol'un ürettiği politikalar sol açısından da çoğu zaman yenilenciydi oldu. Bunları hayata geçirmeye inisiyatif ve yaratıcılık bir araya geldi.

Bütün bu süreçler boyunca devrimi önderlik, önderlik kurumu açısından da sürece uygun yeni gelenekler yaratmıştır. Hareketin yeni bir atılım sürecine girmesinin öncesinde, o güne değin pek çok sınavdan geçilmiş, kendini yaratma savışında en önde bulunmuş olmasına bakılmaksızın önderlik devrimi harekete kadrolarına bağvurarak bir kez daha kendisine ve kadrolara olan güvenini göstermiştir. Bu yazılı olmayan "tüzüklerin emretmediği" işlemlerini bir demokrasinin örneğiyle aynı zamanda. Onay ve güvenin kadrolara coşkuyla sunulması önderliğin kazanılmasını hak ettiğini önderliğin bir kez bir hale gelmesinin en somut örneğidir.

Bu onay ve güvenin boşuna olmadığını nı görmek için 2.5 yıllık sürece bakmak yeterlidir.

Devrimi hareketin tarihsel birçokat önderlikte devrimi önderliğin kesin bir kopuşması vardır. Şu ya da bu aşamada önderlik kurumu içinde yönetici kadrolar içinde yer alıp da "bürokrat önderlik" tarzını bir biçimleye sürürmek isteyenler, bu hareketin bünyesi kabul etmemiş ve kısa sürede dışarı atılmıştır.

ÖNDERLİK SAHİP ÇIKMAK; BİRLİĞİMİZ, GELECEĞİMİZ VE ZAFERİMİZ ÇİCEN

Devrimi Sol'un tarihi, her devrimi hareket için geçerli olduğu bir kanla yazılıyor. Şehitlerimiz, tutuklanmaları, dinlenişleri, özvenileri yazılıyor. Önderliğe sahip çıkmak, harekete sahip çıkmak işte bu tarhe sahip çıkmakla özdeşleşmiştir.

Devrimi harekete sahip çıkmak, harekete oligarşinin ve küçük burjuvazinin saldırılarına karşı savışın hareketin ideolojik-politik hattının oluştulmuşu-ndaki belirleyiciliği; bu hattın pratik üyulanmasındaki yönlendirciliği ve tarihsel anlardaki inisiyatif ve müdahaleyiyle misyonunun yerine getirdiğini kanıtlayan bir önderliğe sahip çıkmakla özdeşleşmiştir. Önderlik, oluştulmuşu-nda belirleyici rol üstlendiği ideolojik-politik hattında önderliği sürece bu yöyledir. Önderliğe tartışma konusu yapan, o önderlikte bütünleşmiş olan ideolojik-politik hattı da tartışmak durumundadır. 15 yıllık tarihimize tartışmak durumundadır. Aslında önderliğin silinmez izleri vardır. Bunları silmeye kalkın tarihimize silmeye kalkıyor demektir; ki bu da kendini yar eden koşulları da kendisiyle birlikte inkar etmektedir. Önderliğin hedef yapılarındaki kendilerini inkar etmeye de göze alması olmalıdır. Böylelerinin geçiş tarihi olmayacağı için geleceği de olmayacaktır.

Önderliğe savınmak kuşkusuz birle-

rine "biat" etme değildir. Türkiye solunda örneklere görüldüğü gibi aşkından saba- ba bütün bir devrim anlayışını çizgiye deşitiren ve bu yönle pıknıklıya açıldıkları- larından "önderliğin" diye girmek de değildir. Koskoca bir 10 yıl kadrolayla kitlesiyale harekete yüzüstü bırakan ve bıkarakım "önder" olmalı herhang bir devrimi olarak bile oligarşiyi gırtlıkleri- carmışma olumlu bir sınav veremeyenleri hala bastıracı etmek, hala "önder" diye ka- bul etmek hiç de değildir. Bu memur, den- me güvensiz, siyasi olarak kişiliği bulamamış kadroların "önderliği" savunma- sı(!) olabilir ancak.

Her şeyden önce önderliği savunma- nın tarihsel-siyasal anlamı görülmelidir. 1918'de Almanya'da egemen anıfılar yükselen devrimci baskımlar için öncelikle Spartakistlerin ilerlerinde saldırırken emekçilerin hareketi önderleri savun- mak-sahiplenmek notkasında özel bir ta- vir geliştirilmeyen devrimin gelişmesini engelleyen sorunlara zemin hazırlamış, böylece egemenler önderleri rahatsızla- katılmış, tutuklanmış, mücadeleye dağı- nılışla körikleyerek gırlırmıştır.

Bugün Küba devrimi savunmak tüm devrimcilerin görevidir. Ama bunun için de en başta Castro'nun savunulması ge- rektir ki kim yadsı-yabilir? Emperyalizmin tüm okları, tüm karamla ve demagojile- ri, Castro'ya yöneltmiş çünkü. İki bur- daki savunma tarihsel ve siyasi bir önderlik tartışmasıdır.

Önderliğin savunulmasının siyasal anlamı ve içiği "Biz onu savunuyoruz"un çok ötesindedir.

Devrimi kadroların önderliği sahiplenmekten anladıkları, bir yarıyla oligarşinin önderliğe yöneltilmiş saldırılar karşısında onun önünde bankat oluşturma- mak, önderliğin koyduğu hedeflere doğru atacakları güçlü adımlarla mücadeleyi gücündirmek iken bir yarıyla da eğilimleri, aşgıdan denetim mekanizmaları önderliği siyasal olarak deştekleyip, gücündirmekti. Devrimi hareketin kadrolarında önderliği arasında bağn iteliği budur. İçenli doğrudan doğruya bir "önderlik savunması" memurca bir sahiplen- meye ölesine geçmez. Zaten böyle bir anlayış önderliği "her koldan" sahiplen- me, març ve kararlılığı da göstermez.

Devrimi hareketin ideolojisiyle moral deşerleriyle, gelenekleriyle yoğunluğun insa- nları burjuvazinin komploları ya da küçük burjuvazinin tasfiyeciliği sonucu ortaya bir sorun çıkırdığına, ortaya "taraflar çıkırdığına öncelikle "kimler?" diye sorar ve önderliğin ne dediyine bakar. Çünkü söz konusu olan kendini kanıtlamış, pek çok güven sınavından geçmiş bir önder- likti. Devrimi hareketin insanları 78'den bu yana mücadelesini yönettilerinin karşısına çıkardığı her sıronda böyle davranmışlardır.

Devrimi harekete gönül veren, umut bağlamış, iş kimsin hareketine gönül bağlamış, iş kimsin ilerlerinde bir sıronda "taraf- sız" kalamaz. Tersine böyleleri süreçler her kadronun daha fazla sorumluluk yük- lenmesini gerektirir. Hareketin gelişime sekte vurmaya, harekete emekçilerin bel- kentilerine yanıt verecek adımılar atmak- tan alıkoyma sorunlarına uğraştırmaya kimsin hakkı yoktur. Devrimi hareke- tin insanları hareketi ve önderliği sahiplen- meline bilincile hiçbir zaman buna izin vermediler, veremeyeceklerdir.

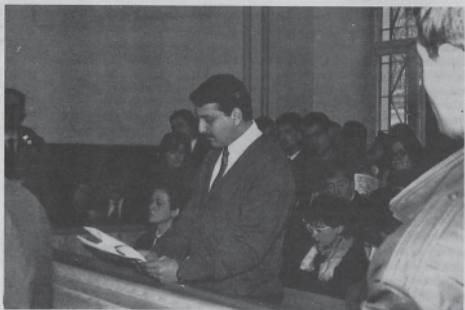
Devrimi Sol önderliği, kadrolar, taraftarlar ve ona omut bağlamış tüm emekçilerle bir bütündür. Bu bütünlüğü bozmaya kimsin gücü yetmeye- cekdir.

22 Şubat 1993, saat 9.30. 2 No'lu DGM'nin duruşma salonu diğer günlerden farklı bir hareketlilik yaşıyor. DGM koridorları yurdıldığında, İstanbul'un çeşitli semtlerinden gelmiş insanlarla dolu. Duruşma başladığında gazeteci olduğumuz halde kalabalıktan zorla girebildik salona.

Bu hareketlilik, Halkın Hukuk Bürosu'na açılan davanın bu salonda görülmesinden kaynaklanıyor. İngiltere'den Avusturya'ya, Almanya'dan Belçika'ya,

eden kesimlerin yanında oldukları için bu davanın açıldığını söyleyen Av. Fethiye Pekgen, sorgusunda ayrıca, suçlarının emekçilere sahip çıkmak, aydın hukukçu sorumluluğunu taşımak olduğunu ve bunu onurla kabul ettiklerini belirtti.

Av. Zerrin Sarı da avukatlık yaşamında yüklediği sorumlulukların bilinciyle hareket ettiğini anlatarak mahkeme heyetine "Bizler, avukatlar DGM koridorlarında işkenceciler tarafından tartaklanırken, hakaretlere maruz kalırken ne yaptık-

Halkın Hukuk Bürosu avukatlarını yargılayanlar, karşılığında af dileyen değil, devrimcileri savunmaktan onur duyduğunu haykaran hukukçuları buldular.

Duruşmada yargılayan Halkın Hukuk Bürosu avukatlarıydı

Hollanda'ya, İspanya'ya kadar Avrupa'nın pek çok ülkesinden gelen 18 avukat ve çeşitli meslek gruplarından oluşan gözlemci heyet, Halkın Hukuk Bürosu avukatlarının bazı müvekkilleri, ÖZGÜR-DEMİŞ aileleri duruşma salonundalar. DGM Cumhuriyet Savcısı Nihat Özer'in 10 Kasım 1992 tarihinde hazırladığı iddianameyle Halkın Hukuk Bürosu avukatlarının "Devrimci Sofa yardım ettikleri" gerekçe gösterilerek haklarında dava açıldı. Savcı avukatların, TCK'nın 169 ve 3713 sayılı yasasının 5. maddesi gereğince yargılanmalarını istedi.

Kendilerinin Türkiye'de mücadele

niz, o zaman neredeydi hukukunuz, yasalarmız?" şeklinde sorudu.

Av. Ulutan Tunc, bu davanın asıl olarak Halkın Hukuk Bürosu'na ve onun yüklediği misyona açıldığını söyledi. Savcının iddianamesiyle açılan davada hedef olarak Türkiye emekçi halkının mücadelesinin seçildiğini vurguladı. Ve sözlerini Fidel Castro'nun 1953'te Batılasta diktatörlüğünün Moncada kışlasına yapılan baskından sonra yakalanıp, çıkarıldığı mahkemede söylediği şu sözlerle bitirdi: "Tarhi beni beraat ettirecektir."

En son söz alan Av. Ümrân Gün de, herhangi bir resmi kurumdan dahi kolay-

lıkta elde edilebilecek özgeçmişlerinin örgüt evinden çıktığı iddia edilerek kendilerine dava açıldığını, bu davanın dahi tek başına DGM'lerin tarafı davacıları kanıtlayamaya yettiğini açıkladı. Bu davada da sonuç ne olursa olsun, haklılıklarına ve meşruluklarına gölge düşürülemeyeceğini söyledi.

Halkın Hukuk Bürosu avukatlarının sorgularından sonra Avrupa'dan değişik ülkelerinden gelen avukatlar, birlikte hazırladıkları bir metni mahkemeye sundular. Açıklamalarında, yıllarca devletten her türlü baskıma, işkencelemeye, yargısız cezaraya göğüs gerektiren karşı-
 Halkın Hukuk Bürosu avukatlarını yakından izlediklerini söyleyerek, "Yargılamanın yapıldığı siyasi bir mahkeme olan DGM gibi bir mahkemeyi de protes-

to ediyoruz. Bizler derhal meslektaşlarımızın yargılanmalarına son verilmesini talep ediyoruz." dediler.

Ayrıca yurtdışından gelen avukatlar, bu davaya girmek istediklerini, bunun için gerekli işlemleri yapmalarını istedikler. DGM savcısı ise işi isticen reddedilmesini talep etti.

Duruşma 22 Nisan'a ertelendi. Duruşmadan sonra DGM'nin içinde bir basın toplantısı yapıldı. ÇHD adına konuşan Av. Ali Rıza Dızdar "DGM'ler tarihin çöplüğüne atılmalıdır. Buradaki amaç düşünceleri susturmak, avukatlık yapmaktır. Halkın Hukuk Bürosu avukatları mücadelesinde haklıdır ve kazanacaktır." dedi. Heyette bulunanlar da "HACH DIE INTERNATIONALE SOLIDARITÄT" (Yasasın Enternasyonalist Dayanışma) şeklinde slogan attılar. ●

RÖPORTAJ

Halkın Hukuk Bürosu avukatları aleyhine İstanbul DGM tarafından açılan davayı izlemek üzere çeşitli ülkelerden gelen 30'a yakın avukat ve gazeteciden oluşan heyet, mahkemeyi izledikten sonra gazetecileri de ziyaret ettiler. Heyette yer alan ve Sınır Tanımayan Avukatlar Birliği üyesi İspanyol avukatlar Endika Zurata ve Flora Carrasco ile mahkeme izlenimleri ve kendi ülkelerindeki hukuksal işleyiş hakkında görüştük:

Mücadele: Türkiye'de açılan böyle bir davayı izlemeye hangi düşüncelerle geldiniz?

Flora: Türkiye'de can güvenliğinin olmadığı ve bu mahkemenin siyasi bir dava olacağını biliyorduk. Bu yüzden Türkiye'yi ve bu mahkemeyi izlemeye geldim.

Endika: Uluslararası Af Örgütü ve diğer kuruluşların Türkiye'de yaygın bir şekilde işkence olduğunu ve bunun azaltılması, düzelme yolunda adım atılmadığını öğrendim. Bu yüzden geldim.

Mücadele: Bu davada birçok ülkeden avukat yer aldı. Burada yaşadığınız dayanışma örneğine daha önce de tanık olmuştunuz?

Endika: Daha önce böyle avukatlara açılan bir dava burada yaşadığımız gibi bir dayanışma örneği görmedik.

Flora: Aslında izlemeye gelmiştik ama davaya katılıp savunma da yapmak istedik. Ama kabul edilmedi. Baroya gitmi, olmayacağını belirttiler. Baro evlili olmak ve bu ülkede eğitim görmek gerekiyordu.

Mücadele: Ülkenizde siyasi davalarla ilgiliyor musunuz? Gözaltı ve tutuklama süreçleri nasıl yaşanıyor?

Endika: Benim müvekkillerim GRAPO üyeleri. GRAPO Marksist-Leninist bir örgüt ve silahlı mücadeleyi savunuyor. İspanya'da silahlı mücadeleyi savunun bir örgütlenme var. Siyasi davalara özel mahkemelerle

Enternasyonal dayanışmanın eli, bu defa Halkın Hukuk Bürosu avukatlarıydı...

Endika: Benim bir avukat olarak bire bir sorunun olmadığı. Ama devlet, sürekli olarak halka yönelik karşı-propaganda yapıyor. Örgüt davalarına bakan avukatların da örgüt üyesi olduğunu ya da örgütü desteklediğini söylüyorlar. Devletin sindirme politikasına bu propagandalar etkili de oluyor. İspanya'da 8 avukata dava açıldı. Bunların ikisi şu anda tutuklu. Biri bir yıldır yat-

Mücadele: İspanya'da siyasi davalarla bakan avukatlar da burada tanık olduğumuz gibi baskı ve saldırılara maruz kalıyorlar mı?

Endika: Benim bir avukat olarak bire bir sorunun olmadığı. Ama devlet, sürekli olarak halka yönelik karşı-propaganda yapıyor. Örgüt davalarına bakan avukatların da örgüt üyesi olduğunu ya da örgütü desteklediğini söylüyorlar. Devletin sindirme politikasına bu propagandalar etkili de oluyor. İspanya'da 8 avukata dava açıldı. Bunların ikisi şu anda tutuklu. Biri bir yıldır yat-

yor ve hapsede 15 yıl hapis isteniyor. ETA'ya üye olma, yardım ve kuruyelik yaptıkları iddialarına yargılanıyorlar. Bu avukatlar ETA'nın avukatları.

Mücadele: Türkiye'de olduğu gibi İspanya'da da avukat örgütüllükleri mi var?

Endika: BASK'da da, burada Halkın Hukuk Bürosu'nda olduğu gibi avukatların bir grubu var. Tutsakların özgürlüğü için mücadele ediyorlar. Ama İspanya'daki avukatların çoğunluğu bireysel olarak devrimciler.

Mücadele: Döndüğünüzde ne gibi gelişmeler bulunmayı düşünüyorsunuz?

Endika-Flora: Geri döndüğümüz zaman buradaki izlenimlerimiz, bağlı olduğumuz baroya, Sınırsız Avukatlar Birliği'ne, basına ve hukuk fakültesi öğrencilerine ileteceğiz. Bir protesto mektubu hazırlayarak Türkiye'nin İspanya Başkonsolosluğu'na da vermeyi düşünüyoruz. Ayrıca 22 Nisan'daki duruşmaya başka avukatların gelmelerini için de çalışmalar yapacağız.

Değinceğimiz beş önemli nokta saptık:

1. Avrupa'da mahkemelerde savcılar ve avukatlar aynı düzey ve yükümlilikte otururlar. Burada ise avukatların savcılardan daha aşağıda oturduklarını gördük.
2. Avukatların savunma hakkı verilmedi.
3. Savcı ve hakimlerin aralarında işbirliği olduğunu gözlemledik.
4. Avukatlar hakkında açılan davada tanık olarak gözlemlerimiz ifadeleri ya iddianesi ile alınıyor ya da satın alınıyor. Bundan dolayı deflasyon aç olduğunu, bu şekilde dava açılmayacağını ve beraat etmeleri gerektiğini düşünüyoruz.
5. 5-15 gün avukatsız gözaltında tutulma olayını anlatacağız. ●

Taşeron sorunu işçilerin gündeminde

Ucz ve örgütsüz işgücü ile daha çok kâr etmeyi amaçlayan sermaye sınıfı, ya devlete ait kaynakları yakınlarna, eş-dost çevrelere peşkeş çekmekte, ya da aynı işyeri içinde ayrı bir şirket kurmak yoluyla taşeronluğa zemini hazırlamaktadır.

Belli bir işletmede görevlenen iş hacmini buna oranlı ölçüde iletildim ederek çözmek yerine, ya işçi çıkarmak, ya da o işyerine günlükçi, haftalıkçı, aylıkçı, sözleşmeli denilen işçileri yerleştirmek ya da başka bir dâğıl yöntemi de, işin tamamen kendisini ihale yolu ile ya doğrudan başka bir şirket ya da tüzel kişiye vererek taşeron oluşturmaktadır.

Belediye hizmetleri, hastane hizmetleri, kömür, liman, demir-çelik vs. işleri yanında irtifi ufaklığı çoğu işletmelerde emekli olan, iş hakkını şu ya da bu nedenden dolayı kaybeden, yeni ihtiyaç duyulan iş sahalarında yeni kadrolu işçi sağlamak yerine taşeron işçi çalıştırarak oldukları yapılmıştır. Özellikle belediyeler bunun somut bir örneğidir. Temizlik işlerinde, yol yapımı, ulaşımlar, tamir işlerine kadar birçok alana taşeronluk girmiştir. Hastanelerde de temizlik işçileri taşeronlara verilmiştir. Yine, KİT'lere ait işyerlerinde tutulan taşeronların dışında, özel sermaye işletmeleri denilen fabrikalarda da taşeronluk yapılmıştır. Belediyeler ve KİT işletmelerindeki taşeronlar da bürokratların kendileri ve yakın çevre-

İşsizliğin alabilirdiğine arttırdı ülkemizde daha fazla kâr etme mantığıyla taşeronluğa daha çok başvuruluyor. Bugün birçok işkolunda taşeronlaşma işçilerin örgütlülüğünü ve iş güvencesini tehdit eder seviyeye gelmiştir. Buna karşı işçiler toplu iş sözleşmelerine taşeronlaştırmaya karşı özel bir madde koyma ve böylece iş güvencilerini garanti altına alma çabası içinde.

leri ağır basmakta, bu da bazı işlerin ihalesinde taşeronluğa kapmak için zor kullanımı öne çıkarmaktadır. Bu nedenle taşeronluk işlerinde çoğu kez mafyavari yöntemler belirleyici olmaktadır.

Taşeronluk işçilerin Önüne Yeni Bir Mücadele Yöntemi Çıkardı
İşçilerin hak için, dayanışma için ve işçi kimliyanına karşı yürüyüşlerinin diğer bir yönünde de taşeronlaşmaya olmaktadır. Artık her işyeri ve yürüyüşte taşeronlaşmaya karşı tepki, pankart ve sloganlarda dile getiriliyor. "Taşeronlaşmaya Hayır", "İşyerinde Taşeron İstemi-yorumuz" gibi talepler bunların başında geliyor. Çünkü işçiler için taşeronlaşma kendilerinin karşı önüne konulması anlamına gelmektedir. Belediyelerde, özellikle grev sırasında taşeronluk özelliğindeki adı altında faaliyette sokuldu. Grev kınalığı de-

mek olan bu uygulamalar işçileri harekete geçirince, taşeronların rahat çalışması da engellenmiş oldu.

Yine liman işletmelerinde, işveren ile sendika arasında varılan anlaşmaya rağmen, işveren özde şirketlere ait araçları yeni araç alımı Kılıfıyla Haydarpaşa ve Mersin limanlarına sokmayı başardı. Bunun taşeron işçilerin buraya sokulması izledi. Özellikle de bu işyeri Biotag adı bir firmaya yaptırılmaya çalışıldı. Liman işçileri örgütlü bulundukları liman işçileri derneğindeki taşeronları zor kullanarak limanlardan çıkardılar. Buna rağmen yer yer taşeronluk yapmak isteyenler, işçilerin karşı koyuşunu değişik yollarla şiddet kullanarak etkisiz hale getirmeye çalışıyorlar. Ancak sorunun bilincinde olan, taşeronluğun sonuçlarını bilince çıkarmış bulunan işçiler, bu tür politikalara yaşama şansı bırakmıyorlar.

Taşeronlar Liman-ış yöneticisine saldırdı

Nesip Varol'un evi taşeronlara kurşunlandı.

Liman işçileri "Limanlar zarar ediyor" gerekçesiyle limanlara taşeron sokularak, buradan taşeronlara peşkeş çekilmesine başından beri sessiz kalmadılar. Bu konuda yürüttükleri mücadelede taşeronları ve siyasi iktidarı rahatsız etti. "Zarar odorsa yönetimini bize verin" diyerek eylemlerinin odağını bu analıya yerleştirdiler. Ancak taşeronlarla anlaşan işveren, zaman zaman kaçamak yollarla taşeronlara iş yaptırmaya çalışıyor. Bu konuda asıl çinkindikleri nokta ise işçilerin denetimi.

Limanlardaki her taşeronlaşmaya girişimi karşılarında liman işçilerinin bulunca, taşeron firmalar, işçileri geriletmek ve yıldırmak için yer yer Liman-ış üye ve yöneticilerine saldırıya başladı. Geçtiğimiz günlerde Liman-ış İstanbul Şube yönetiminden Nesip Varol'un evi kurşunlanarak saldırıya uğradı. Saldırı Varol'un dersi çalışan çocuğu tesadüfen işyeri yanına almadın kurtuldu. Bundan önce de 11 Aralık'ta Haydarpaşa Limanı'nda konteyner sahalarını dolayan sendika işyeri temsilcisi ile yine şube yönetim kurulunda Fehmi Dalma taşeron firmasının adamları tarafından demir çubuklarla dövülmüştü. Burada taşeron olarak çalışan firmalar ise Bekir Uğurlu ve Şehzade Kılıç adlı kişilerle ait.

Saldırının arkasından bir basın açıklaması yapan Liman-ış Sendikası saldırılarının taşeronlar tarafından gerçekleştirildiğini belirtti. Açıklamada ayrıca "İşverenler toplu iş sözleşmemizi ihale ederek taşeronlara çalışma müsaadesinde bulunmasını protesto ediyor, benzeri olayların önlenmesi halinde örgütlü olduğumuz tüm liman ve işkalelerde dayanışma giden gücümüzü kullanacağımızı ilan ediyor; olay ile ilgili yetkilileri duyarlı olmaya çağırıyoruz." görüşüne yer verildi.

Güney Sanayi taşeron olarak çalıştırıldığı işçileri sokağa attı

(Adana) Mücadele- Taşeronluk işverenler daha fazla kâr etmelerinin önemli bir güvencesi haline geldi. Ama bu bile patronların taşeron olarak kullandığı işçileri sonuna kadar çalıştıracak, ona iş güvencesi vereceği anlamına gelmiyor. İşini gelmediği, çıkarılan hafife zedeledikleri noktada taşeron işçilere tahammül etmiyor. İşte Adana Güney Sanayi Tekstil Fabrikası'nda bu nedenle işçi kıymı yapıyor.

Adana'da hemen hemen her fabrika işgücü ihtiyacını kendi kurduğu ya da diğer taşeronlar aracılığıyla karşılıyor. Özellikle de temizlik, hamaliye ve nakliye gibi ağır işlerde bu sistem uygulanıyor.

Adana'da iş Bankası'na bağlı Güney Sanayi'nde geçtiğimiz günlerde toplu iş sözleşmesi imzalanmış. İmzalanın to-nu açılmasıyla toplu gösteren işçiler, "Daha önce tencereci kaynamıyorduk. Şimdi yemek bile alamayız." diye tepkilerini dile getirmişlerdi. 2800 işçinin taşeron işyerinde, bununla birlikte 800 taşeron işçi çalıştırılıyor. Buradaki taşeron firmasının sahibi ise Abdullahi Gezi. Ağır işlerde çalıştırılan işçilerin sigorta primleri doğru düzgün ödenmediği gibi, fazla çalışmaları karşılığında ek ücret de alamamaktalar. Yetkili taşeron Abdullahi Gezi geçtiğimiz Aralık ve Ocak ayında 2000 işçiyi, "Makinele satıldı, iş yok." gerekçesiyle de 1 Şubat'ta 39 işçiyi işten çıkardı. Geriye kalan işçilere ise 1 Şubat'tan itibaren 28 gün süre tanıdı. Şu an 561 işçi işten atılmış bekliyor.

Güney Sanayi'de örgütlü olan Osz Kılıf-ış Sendikası ise olanları sesli olarak

yağdırken, Adana'da Tekstil yöneticilerinin başına gelenlerin kendi başlarına da gelmesinden korkuyor. Daha önce "Bu fabrikada taşeron istemiyoruz. Hepinizi kadrolu işçi yapacağız." diyen Osz işçileri ne bu konuda, ne de işçilerin atılması konusunda hiçbir şey yapmayıp, "Kadrolu işçilerin çıkarılmasını istemiyoruz. Onların yerine taşeron işçiler çıkarıl-sın." diyerek, işçi kimiyına onay vermektedir.

Güney Sanayi'de taşeron olarak çalışan işçiler 17 Şubat'ta Adana İHD'de bir basın toplantısı yaptılar. İşçiler "Bizleri devamlı mesayeye kalmaya zorlayan, özellikle pazar ve bayram günleri işten atarak tehditleri zorunlu mesai uygulamaları işveren işçi çikarmaya devam ediyor. Bizler ülkede taşeronlaşmanın kaldırılması yönünde, işverenden çok işçinin vergisiz işçiyi ezen yasaların kaldırılması işçi sendikası sendikası tüm emekçi halkımızı duyarlı olmaya çağırıyoruz." dediler.

Güney Sanayi işçileri taşeronluğa kurban edilmeyi kabullenmiyorlar.

Sehyan belediye başkanı işçilere ceza kesiyor

Seçim meclislerinde "Grev Hakkı Grev Yaptıkları Kazan-ır" diyen Sehyan Belediye Başkanı işbaşına geldiğinden bu yana işçilere ve emeği dışlanmış konusunda peyce yol aldı. Halka ve emekçilere verilen sözleri bir kenara bıraktı. Sehyan Belediye Başkanı Yalçın Akyol daha önce iş verimsizliği ve kadro fazlalığı gerekçesiyle 56 işçiyi işten atmış. Akyol'un işçilere karşı olan yeni uygulamaları işçilere ceza yağdırmak. Temizlik işlerinde çalışan 450 işçiden 32'si "İşçiyi eyleme sürüklemek ve grev teşvik etmek" suçundan kamu davası açılarak 110 bin lira para cezasına çarptırıldı. İşçiler 2821 sayılı yasanın 70. maddesine göre bu parayı ödemek zorunda.

Ancak temizlik işçilerinin Faruk Ay, "Eğer 32 işçiyi bu paraları ödetilecek olursa 33 kişi de Y.Akyol olmalıdır. Çünkü se-ri propagandalarında 'Hak Verilmeli Amd.' "Grev Hakkı Grev Yaptıkları Kazanır" diyerek bu suçlu ilk defa kendisi olmuştur. Biz sendikalaşmak için en temel ve meşru hakkımızı kullanıyorduk. Dirençli yaptık. Eğer biz cezaları ödersen biz yöneti-len suçlularımız kabul etmiş olacağız. Bu nedenle bu cezaları öde-meyeceğiz." dedi.

İşyerinde örgütlü olan Belediyeli-ış Sendikası ise 450 işçiyi örgütlediğini, henüz teklif almamışlarını belirttik, olup bitene-re duyarsız kalıyor.

RÖPORTAJ

İbrahim Etem İlaç Fabrikası'nda işten atılan işyeri temsilcisi Erdoğan Şakar'la sendikalaştırma politikası üzerine konuştuk.

Mücadele: Son yıllarda artan işçi kıyımının bir nedeni de işçilerin sendikalaşma cabaları oluyor. Bunun nasıl değerlendiriyorsunuz?

Erdoğan Şakar: 12 Eylül'de birlikte insanların üzerine örülen olo toprağını işçiler bahar eylemlilikleriyle atmaya başladılar. Sendikalaştırmada bu bu süreçten başlayarak ağırlık kazandı. Bu 30-61 yılında E-Şöğütme yapılarak oluşturulmuş 1 milyon 600 bine çıkırdık. Bundan sonra işveren fabrika ya makineler olarak işçileri işten atmaya başladı. Kalan işçilere de "Ben size sendikadan daha çok veririm" diyerek, daha notere götürerek sendikadan istifa ettirdi. Geriye sadece 3 temsilci kaldı. Sendikalaştırmayı başaran patron, bu defa kazanılmış hakları geri almak başlatmış işçiler de yeniden sendikalaşmak istediği doğru ve yeniden örgütlenmeye başladık. Bu işte bizi sorumlu gören işveren önce 3 temsilci ve 4 üyesi işten attı.

Mücadele: Sendikalaştırma politikası karşısında neler yapılmalıdır? Sendikalar gerekeni yapıyor mu?

Erdoğan Şakar: Ben önceki zaman işlere sesleniyordum: Onlar da gidip en doğal hakları olan sendikalaşma haklarını kullanılsın, bu bu işyerinde çalışarak belirleniyor biz olmalıydır desinler. İE İlaç Fabrikası içinde İSAŞ atılan işten bir şirket var. İE işverene atı işten bir şirket sendikası 200'ü ağırlık işçi çalışıyor. NB-sendikaları yaptıklarını yeteri görüyor. Ne Türk-İş, ne DİSK ne de Hak-İş çıkıp TV'de atıp tutmakla bu işin hallocağına sanyılarsa alıyordular. Oysa 1.5 milyon işçi işi bulmuş Türk iş üretiminin gelen gücünü kullanılsın işin önde geçebilir. Hükümetten bu konuda bir şey beklenemez. Çünkü onların baklarını aynı zamanda işverenlerin kendisi, iş güvencesi ile ilgilensin, madenlinin iptaline en başta onlar ses çıkarmıyor.

Eker Süt İşçileri sendikalaşma mücadelesinde

Bursa (Mücadele): 85 işçinin çalıştığı Eker Süt Ürünleri Fabrikası işçileri 12 Kasım 1992'den bu yana Tek Oda-İŞ Sendikası'nda örgütlenme mücadelesi yürütüyor. Sendikamız yetki almaması engellemeye çalışan işveren, Hasan Çavuşoğlu ve Kemal De-miral atı işçileri "süte küll dökükleri" gibi uydurma bir nedene, 17/2. maddeyi kullanarak işten çıkardı.

16 Şubat'ta işten çıkartılan işçilere, çalışan diğer sendikası işçi arkadaşları da işe bırakarak destek verdiler. Sendikası 59 işçinin 55'inin katılımıyla başlayan direniş, fabrika-daki üretimi 32 oranda düşürdü. İşverenin "ya sendikadan istifa edersiniz ya işten çıkarsanız" tehditlerine karşılık işçiler, "Sendikayı istemem en doğal hakkımız. Sendika kaç buldurur bize iş başlasın." diyerek direniş devam ediyor.

Eker Süt patronu fabrikaya 20 işçi alarak direnişin etkisizleştirilmesine çalışırken, Eker işçileri haklarını kazanabilmek için direnişlerini Tamek ve Aroma Fabrikalarından gelen işçileri desteği ile sürdürüyorlar.

İbrahim Etem İlaç Fabrikası'ndan atılan işçiler

Süresiz açlık grevinde

İbrahim Etem İlaç Fabrikası'nda sendikalaşma mücadelesi veren işçilerin seçkinin işten çıkartılması sonrasında gelişen eylemliliklere tahammül edemeyen işveren 16 Şubat günü 14 işçiyi daha işten çıkardı. Bununla da yetinmedi. Fabrikada çalışan işçilere 19 Şubat günü için izin verildiği söylendi. İşveren bu yolla direnişin yayılmasını ve işyeri yaşamını engellemeye çalışacağına sandı. 19 Şubat günü işçiler, aileleri, destek için gelen diğer yakın fabrika işçileri ve Petrol-İş yetkilileri fabrika önündeydiler. Fabrika önüne kısa bir yürüyüş yapan 150-200 kişilik işçi kitlesi "Sendika Hakkımız Söke Söke Alırız", "İşçi Kıymına Son" sloganlarıyla ve ellerinde dövizlerle İbrahim Etem İlaç Fabrikası'ndaki işçi kıyımına protesto ettiler. Fabrika önünde basın açıklamaları okunurken, fabrikanın bahçesinde çevik kuvvetin her zamanaki gibi hazır beklediği görüldü. 22 Şubat günü ise cuma günü izni sayılan işçiler vi-

zeye çıktılar.

23 Şubat'ta Petrol-İş Sendikası İstanbul Şubası'nda işten atılan 22 işçi ve 3 şube yöneticisi süresiz açlık grevine başladılar.

Petrol-İş Merkez Yürütme Kurulu adına Genel Başkan Münir Ceylan yaptığı

Önce sendikalaştırılan sonra da kazanılan haklarını el kovanlar İbrahim Etem işçileri haklarına yeniden sahiplemenin bedelini kıyma diyorlar. Ama direniş bunun önüne set çekiyor.

açıklamada "Atılan üyelerimiz işgahi yapıdadık, üyelerimizin sendikalaşma işgahi tanınamadık ya direniş sona ermeyecek, sendikamız ve üyelerimiz bu mücadelesinin başarsa; için, her türlü olanı-günü ve gücünü sonuna kadar seferber edecektir." dedi.

Fiskobirlik'te grev

Trabzon (Mücadele): Trabzon, Giresun ve Ordu'da bulunan Fiskobirlik işyerlerinde çalışan 2201 işçi toplu sözleşmedeki anlaşmazlık sonucu 19 Şubat'ta greve çıktı.

İşçilerin greve çıkmasına neden olan anlaşmazlık maddelerinden bir, 1986-1990 yılı sözleşme döneminde kazandınlı kadrolu işçi hakkının işveren tarafından gasp edilmek istenmesinin yanında, işçilerin 4 milyonluk ücret talebine karşılık işverenin ancak 2 milyon 800 bin lira ücret vermesi oluyordu.

Fiskobirlik'te grev hakkı olmayıp işçi 292 işçinin yanında, Fındık Entegre Tesislerinde çalışan 280 işçi de greve vererek greve katıldılar. Bu işçilerin 112'si Giresun'daki işletmede bulunuyor.

Trabzon'daki Fiskobirlik işçileri havala-alındıkları fındık fabrikasından Değirmender'deki Fiskobirlik binasına kadar yürüyüş yaparak grevi başlattılar. Yürüyüşten sonra SHP il başkanları ile görüşmeye giden Özge'de il yöneticileri ve işçiler haklarını alana kadar grev devam edeceklerini belirttiler.

Giresun'daki işçiler de greve sahilde çadır kurarak katıldılar. Yassılara üzerine gerekçeyle polislin çadırı sökmeye işçilerin bir kuluşe yaparak burada beklemeye başladılar.

Görüşlerine başvurduğumuz grevci

işçiler, "Bizi mevsimlik işçi olarak çalıştırarak işten çıkarıyor. Bunun kabul etmiyoruz. Fındığın yağışla gönderildiği dönemlerde aldığımız parayı hak etmek için bahçevanlık bile yapıp, 1 milyon 200 bin lira işi alıp evimize gidiyoruz. Bu bizim hakkı etmeyeceğimiz bir şey" dediler.

Fiskobirlik işçileri eylemlerini bakanlık önüne taşıdılar

Fiskobirlik işçileri kadrolarının alınmamasına ve düşük ücretle çalıştırılmalarına duydukları tepkiyi, 24 Şubat günü Ankara'da Sanayi ve Ticaret Bakanlığının önüne taşıdılar. İşçiler bakanlığın önünü sloganlarla inlettiler. Karşılarına kimse-nin muhatap olarak çıkmaya cesaret edemediği protesto gösterisinde işçiler "Demokrasi Dediler Hakkımız Yediler", "Ölmek Var Dönmek Yok", "Grev Hakkımız Söke Söke Alırız" sloganlarını haykırdılar. Topluca Bakanlığa girmek isteyen işçilerin bir kısmı bakanlık girişini işgal etmeye başlarken, polis coplarıyla saldırarak işçilerin tümünün girişini engelledi. Bu sırada kadın işçilerin bazıları yarelendi. Yarelenen işçiler hastaneye kaldırıldıkları, 60 yaşındaki yaşlı bir işçi kadının da parmağı sakatlandı.

Sato Yazar diğün salonda görüş-tüğümüz işçiler, "Hakkımız almadın An-kara'dan gitmeyeceğiz" dediler.

Maliye çalışanlarından yemek boykotu ve protesto

Maliye emekçileri kendi işkollarında çeşitli sorunlarla yüklü buluyorlar. Bu sorunlar içinden gündelik olarak yaşanan yemek ve servis sorununa başta gelmektedir. Türkiye'de mali gelirlinin yaklaşık yarısını toplam tahsil edildiği İstanbul maliye kurullarında çalışanlar, oldukça sağlıksız bir ortamda çalışıyorlar. Çoğu yerli dairelerin iş-mekhanesi olmadığı gibi, var olanlar da iltihacı kargaşamakta uzaktır. Oda ve salonlarda kişniş masaları olo sıraları-gibi içi içedir. Bir ya örne uygulamaya konulan servis araçları işe yeteris ol-masının yanında, bu araçlardan yararlanmak belli şartlara bağlanmıştır. Kad-dın memurların çoğunluğu olmasına rağmen hiçbir maliye kurumunda kreş yoktur. Dişarıya mali denetimci kılma-sa konusunda iş çalışanları arasında tam bir eşitsizlik yaratılıyor. Denetim döngüsünü olarak tüm memurların çıkartılması isteni yerine getiriliyor. İş yoğunluğu aşırı derecede çalışanlara nazarın daha hafif çalışma şartlarına sahip olan denetim memurları idareci-lerin keyfi tutumuna göre belirleniyor.

Özellikle denetim döngüsünü ol-ması konusunda daha önce defterdarlık yetkilileriyle görüştürülmesi belirlen TÖM MALİYE-SEN yöneticileri, bu so-runun hala devam ettiği bilierler, bunun yanında yaşanan diğer sorunları da protesto için 22 Şubat'ta yemek boykotu yaptılar.

Öğle saatinde İstanbul Defterdarlığı yemekhanesinde toplanan TÖM MALİYE-SEN 1, 2, 3 No'lu şube üye memurlar burada yemek boykotuna gerekçelendirirken sonra, çığı kapısı önüne indiler. Burada sorunların birlikte ta-lepleri dile getiren bir basın açıklaması yapan maliyeciler, aynı zamanda slogan atarak divizör açtılar. Maliye yöneticilerine uyarılarda bulunarak direnme eden maliyeciler daha sonra dağıldılar.

Bir günde dört dernek kapatıldı

Ankara (Mücadele)- Hemperçiliğin, bölgecilğin, gerici-faşist ideolojinin yayılmasına hizmet eden derneklerin önünü açan iktidar, halkın sorunlarına sahip çıkan, kültürünü geliştirmeye çalışan dernekleri saldırlarını arttırdı.

20 Şubat'ta Ankara Valiliğinin verdiği kararla HÜKAD, SINKAD, KEÇİÖREN HALK-DER ve MAMAK-DER kapatıldı.

Gerekece: Yasadışı faaliyet.

Suç Unsuru: Mücadele gazetesi bulundurmak ve yaşı küçük ziyaretçilerin dernekte bulunması.

Bu kadar çok "suç" unsuru taşıyan bu dernekler halkın arasında nasıl barınabiliyorlar. Valiliğin alıncaya verdiği kapatma kararında bazı "suçlar" da unutulmuştu. Ankara Valisi'nin görmediği diğer suçlarını bizler açıklıyoruz.

Kapatılan dört dernek; halkın basıya, sömürüye karşı örgütlenmelerini sağlama suçunu işlediler. Bir odalı gecekonduamların başlarına yakın devletin koluk kuvvetlerine karşı direnme suçunu işlediler.

Demokrasi vaatleriyle halklara kan kusturan, katliamlarla yağanma olanları bulundurma devletle karşı mücadele suçunu işlediler.

Evet, bu kapatılan dört dernek halkın nefeslenmesi, eski soluğu alma suçlarını işlediler ve işleme de devam edecekler. Buna da HÜKAD'ı kapatmaya gelen polisleri karşı direnerek gösterdiler. Derneği kapatmaya gelen polisleri "Derneğimiz kolay kolay kapatırmayacağız" diyerek kapatma kararının götürülmesini istedik. Kapatma kararını gösteremeyen polisler demeye almadı. Kapılara ve pencerelere, masalara, sandalyelere barikat kuran derneçliler, derneğin içinde halay çekmeye ve marş söylemeye başladılar. HÜKAD'lıların direnişini duyan Halkın Hukuk Bürosu ve ÇHD'li avukatlar, ÖZGÜR-DER'li aileler, SHP milletvekili Salman Kaya ve bazı SHP'li derneçler direnişe destek verdiler. Derneğin içindeki direnişi kıramayan polis çevre halkının tepkisini çekti ve tehir oldu.

Derneğin önünde toplanan halk der-

neklerini hiçbir zaman kapatılmış saymadıklarını, mahalledeki çalışmalarını daha dinamik bir şekilde ev, sokak sokak devam ettirecekleri açıkladılar.

Halkın örgütlü yapısının mühürle engellenemediğini AKAD'lılar, BEY-KAD'lılar, ÇİH-KAD'lılar, ÖZGÜR-DER'li vb. gösterdiler.

Kapatılan dernek yöneticileri yaptıkları rapora göre halkın sorunlarına eğilecek halkın kültürüne ve geleneklerine her yerde sahip çıkacaklarını açıkladılar.

HÜKAD Üyesi Mustafa Yıldırım:

Derneğimiz halkın sorunlarına gösterdiği duyarlılıkla somut adımlar atmış, halkın temsilatısını kazanmıştır. Düzenlediğimiz sağlık günleri, üsttegi kampanyası halkın büyük ilgisi çekmiştir. Polisler kapatmaya geldiklerinde de halkın bize verdiği destek bizim fidesidir. Dernekleri kapatmak onlar için çözüm olmayacak, çünkü sorun kimin haklı kimin haksız olduğudur. Biz haklı olduğumuzda göre sonuçta kazanacak olan da biz olacaktır.

Mamak Halk-Der GYK Bşk. Yrd. Mesut Sevimli:

İlk olarak 1989'da halkın büyük bir katılımıyla MAK-DER'i açtık. Geniş bir örgütlülüğü yaratmıştık ki, 1990 Kasım'ında kapatıldı. 1992 Aralık'ta bu kez de MAMAK-DER'i açtık. Derneğimizi açtık-

tan bir hafta sonra isim benzerliği gibi komik bir gerekçeyle bu derneğimiz de kapatıldı. Halkın sorunları karşısında sessiz kalmaması, örgütlenmesi onları korkutuyor. Bu korkunun verdiği rahatsızlıkla daha bir buçuk ay gibi kısa bir süre önce açılan MAMAK HALK-DER'i de kapatırlar. Derneğimizi kapatmaları bizim çalışmamızı engelleyemeyecekler.

SINKAD GYK Bşk. Yrd. Ali Çelikkhan:

Onlar için bizler "terörist", derneğimiz de "teröristlerin kanyanıdır". Oysa halk kimlerin terörist olduğunu yasadığı deneylerden çok iyi biliyor. Bizim buraya sürdürdüğümüz mücadeleye suç sayınlara da bir diyoruz ki, biz bu suçu derneğimiz kapansa da işleyeceğiz. Çünkü çevremiz de olup bitenlere karşı duyarlısı olmak, haksızlığa karşı sessiz kalmamak, insanı değerleri her koşulda savunmak esas suçumuzdu oluşturmuştuk.

Keçiören HALK-DER G.Y.K. Sekreteri Sibel Şahanoglu:

Derneğimiz daha açılış açılmaz kapatıldı. Ama basılan her dernekte, kapatılan her mezide halkın tepkisi ve direniş yüzlerine bir şamar gibi indi. Derneğimize mühdür mühdür. Biz gücümüzü halktan, haklılığımızdan alıyoruz. Bu nedenle derneğimizi kapatarak halkla bütünleşemeyemeyecekler.

Okurumuzu gözaltında işkence

Hülya DAĞLI

Her hafta çıkan toplatma kararları, bürölarımız baskınlar, muhabir ve temsilcilerimizin gözaltına alınması ve tutuklanması dahil tüm baskı ve yasadışı denediği halde yayıncımızı engellemeyi başaramayanlar, okurlarımıza saldırdılar.

Sivas'tan Tokat'a yolculuk yaptığımız sırada elinde Mücadele gazetesi olduğu için gözaltına alınan okurumuz Hülya Dağlı, gözaltında kaldığı bir gün boyunca işkenceden geçirildi. Polis işkence izlerinin tespit edilip rapor alınmasını engelleyerek raporlara el koydu. Hülya Dağlı, Erbas'dan aldığı üç günlük raporla savcılığa suç duyurusunda bulunduğu sırada yanında bulunan arkadaş Ahmet Ekişoğlu da gözaltına alınarak tehdit edildi.

Daha önce de Sivas'ta okurlarımız, özel sayı bulundurmaktan gözaltına alınmış, işkence görmüşler ve toplatılmamış olduğu halde özel sayıları nedeniyle tutuklanmışlardı. İki ay sonra tahliye olan okurlarımız için savcılık yeniden tutuklama kararını vererek özel sayıların dokaları gıyabında hapis cezası vermiştir.

Turhal'da kontrgerilla terörü lanetlendi

Üçer Mumcu'nun kontrgerilla tarafından öldürülmesine tepkiler süreren Tokat'tan Turhal ilçesinde 20 Şubat'ta düzenlenen Laiklik ve Demokrasiye Saygı mitingi, SHP'li milletvekilleri ile il ve ilçe başkanlarının toplu cabalarına rağmen devlet terörlünün teşhir edildiği protestoya dönüştü.

Laiklik ve demokrasi adı altında anarşist terör edebiyatı yapmak isteyen SHP'lilerin bu cabaları 4000 kişilerin bir ağızdan haykardığı "Kahrolsun Faşizm", "Halksız Kazanacağız", "Kahrolsun MİT-CIA Kontrgerilla", "Devrim Şehitleri Ölmüştür", "Yasasız Halkların Kardeşliği", "Mahir Hüseyin Üre Kurtuluşu Kadar Saygı", "Yasasız Devrinci Sol Geçirici Mücadeleci", "Yasasız Halkın Adaneti", "Yasasız Halkın Milya Gücü", "Kahrolsun Faşizm Yasasız Mücadeleci" sloganları karşısında sonuçsuz kaldı. Organizasyon Komitesi tarafından sık sık atılmıştı istenen, "Mollalar İran'da", "Türkiye İran Olmuyacak", "Kahrolsun Şeriat" sloganlarının kitle tarafından benimsenmemesi, kontrgerilla ve siyasi sözcülerine anlamı bir yandı oldu.

Miting sırasında küçük bir çocuğun srarla "Ahi, Halksız Kazanacağız sloganını atalım" demesi, sloganların insanları üzerindeki sıcak etkisini anlatmaya yetiyordu. "Suskun Toplum Olmuyacağız" pankartı ile kadımlarımız, sendikalar hak taleplerini dile getiren kamu emekçileri, "Yasasız İşçi Sınıfının Birliği" pankartı ile işçiler, "Yasasız Demokratik Eğitim Mücadelemiz" ve "Gerici İrçer Eğitime Son" dövizleri ile ilk ve orta öğrenim gençliği ve kontrgerilla ve devlet terörlünü teşhir eden dövizlerle kalabalık bir halk kütlesinin katıldığı miting milletvekilleri ile konuşmalarıyla son buldu.

Uludağ ÖZGÜR-DER açıldı

"Onlara dernek açtırmayacağız" diyenlere, gözaltında kaybedilen Ayhan Efeoğlu'nun babası Bursa'dan sesleniyor: "HEP BİRLİKTE KARŞI KOYACAĞIZ."

Bursa (Mücadele)- Açılış başvurusu yapıldığından bu yana öüne gelen herkesi tehdit eden, hatta bir mahalle muhtarını daha kaçırarak sorgulayan Bursa polisi, Uludağ ÖZGÜR-DER'in açılışına engel olmadı. "Onlara dernek açtırmayacağız" diyenlere imat. 21 Şubat günü türüklerle, halaylarla açılan Uludağ ÖZGÜR-DER'in yönetimi kurulunda gözaltında kaybedilen Ayhan Efeoğlu'nun babası da görev aldı.

Geçici Yönetim Kurulu Başkanı Jale İzzetlioğlu, yaptığı açılış konuşmasında, "Halklar ve özgürlükler mücadelesinde bir mevzi daha açtık. İnsan hakları düğmanlarının karşısında olmayı ve bu amaçla mücadeleyi devam ettireceğiz" dedi. Osman Efeoğlu da bir konuş-

ma yaparak "Gözaltında kayıpların, yargısız infazların yaşadığı ülkemizde her birlikte bu insan hakları ihallerine karşı koyacağız" dedi. Gazetemiz bürolarından, ÖZGÜR-DER'in birçok il derneklerinden, çeşitli çevrelerinden devrimci tutsaklardan ve Bursa'daki demokratik kurumlarından gelen mesajların da okunduğu açılış şenliği, Özgür Türküsün seslendiği marş ve türküler eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

ISIRGAN

Telaşa mahul yok beyler!

16 Şubat 1993 günü Ankara DGM'deki mahkemiye izlemeye gidenler, olağanüstü bir polisin yüzüne karşılaştılar. DAI polisimin bu kalabalığı dakikalar içerisinde baskıya geçerken, ani gariplik yapıldı hareketleride. Polisin her zaman yaptığı ve mahkemeleri izlemeye gidenler için hiç de yabancı olmayan, bir aşığı bir yurkari yürütmeler, tedirgin etmez ki ters ters bakınlar bu kez söz konusu değildi. Aksine gruplar halinde duyurular, tezahüratından ziyade "İrini, İrini" sesleri arasında, pankartlar altında birbirleriyle fıldırdayıyorlardı. Aralarında meraka ve telaşla telaş salonda asılı bulunan mahkeme isim listesinin detine ko-

Gaf şampiyonu

Anlaşılan o ki, gaf yavaş konuşmadı. Segzin'in üstüne yoku. Gazetelerle nerdeyse her gün devirdiği kumale, kırdağın görünümüne münkele oldu. Şimdi de Sağmalcılar Cezayir'deki "İrini" lar üzerine yazıyor. Bir konuşmada konuşulmuşuna yeni bir taneisi ekledi.

Segzin'e göre bu "İrini" da güvenlik güçlerinin hiçbir "su-çuk" yoktur. "Su-çuk" yazı cezazevazevaz yönetimi ve görevlendirilmedi. Segzin bu iddiasını işe, "ka-ıt"la açıklıyordu: Güvenlik

yollarıdır. Gelip listeye bakınlar, daha da bir panik olabilir, aşkın bakışları, bir başka polisin yanına koşar adamlarla karşı, onunla fıldırdayıyordu. Bu hareketler mahkemeye izlemeye gelenleri de meraklandırdıyordu.

En sonunda merakını yenemeyen bir izleyicinin gidip isim listesine bakmasını duvarı anlaşıldı. Bu panığın sebebi DGM katibinin yaptığı bir isim yanlışlığıydı. Katip o gün Devrimci Sol davasından yargılanan Yusuf Karatay'ın ismini yanlışlıkla Dursun olarak yazmışa orantık işe böyle karışmış.

Ne yaparsanız, bazen fazla merak insanı ele güne maskara ediyord.

güçlerini ihmalı olaysın, son beş günleri kalayamazsınız. Beş günleri güvenlik güçleri yakaladığına göre, onların bir "su-çuk" yoktu. Segzin'in mantığı bu!

Doğrusu gerek "kahramanlar"na şu kondurmuş. Bulup buluşturuyor, sonunda mülkale alıyor. Daha doğrusu aklağıdır. Aynı sayı, ele, birileri de çı-çuk, beş günleri yakaladı diye, güvenlik güçlerinin suçuk diyorsunuz, peki, yedi kişiyi niye yakalamadılar o zaman? demez mi?

Amaç üzüm yemek değil bağıcıyı dövmek

16 Şubat günü Kayaç-Sincan Banlıları treninde yolculuk yapanlar filmlerde görülen bir kahramanlık povu izlemeye fırsatını buldular. Yolcular, canırahıç güçleri arasında tren fareleri'ne içi bayan yolcunun cüzdanının çalındığını, tren faresinin elinin üçüncü kişinin cebine uzandığını an bu şahıs tarafından yakalandığını tanık oldular.

Kalayan şahıs ve biraz önce çiklikler atarak "cüzdanım çalınmış" diyen bayan, cüzdanlarını çalan çocuğu azarlayarak, yaptığı için ne kadar yanlış olduğunu anlatmaya başladılar.

Kendine "Segzin'in kahramanları" diyen iki kişi ise fırsatı bu fırsatı diyerek tekmeyle tokala olaya müdahale etmekle geçimeldiler. Gerek cüzdanları çalınanlar, gerekse trende bulunan yolcular sıralı polislerin bu davranışlarına "Suçu da olsa böyle devranamazsınız", "Yalnız yasal işlemlerinizi yapın" diyerek tepki gösterdiler. "Kahramanlar" sözlarına destek beklerken, cüzdanı çalınan şahıslar ve diğer yolcuların bu şekilde tepki göstermesi karşısında önce şaşkın şaşkın etrafına bakınmaya başladılar. Ne yapacağını şaşırarak kahramanları çareyi bu kez cüzdanları çalınan yolculara saldırmak buldular. Tekmelerin tokatların hedefi cüzdanı çalınan yolcularıydı. "Siz bu işi beraber tezgahlıyorsunuz. Hepizi emniyete götürüceğiz." diyorlardı.

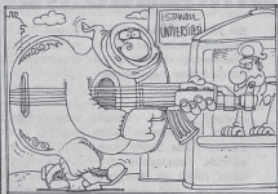
Buizen kahramanların derdi gövde gösterisi oluncu, suçlu ya da suçsuz olmak fark etmiyor. Çünkü amaç, üzüm yemek değil, bağıcıyı dövmek.

"O o dakkadır, bu bu dakkadır"

Demirel: "Bağırarak, çağırarak, şunu yaparak, bunu yaparak hak da alınmaz, haki da olunmaz." (21 Şubat 1993- Saat 4.00 - Tercüman)

Demirel: "Bir ülkede haksızlıklar oluyorsa, halk tepkisini göstermelidir, gösteren yaptırılmazdır." (21 Şubat 1993- Saat 4.10- Tercüman)

Gitarlı terörist

Siz siz olun sakın gitar, saz ya da herhangi bir enstrümanla dolamayın. Burası Türkiye; neyin ne olacağı belli olmuyor. Elinizde taşındığınız, ya da kullandığınız enstrüman bir örgütlü propaganda aleti olabilir. Ve başınızı belaya sokabilir.

Bunları da nereden çikarsanız demeyin!

Diyeğin ki, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi öğrencisizdir. Müzikten de hoşlanırsınız. Sadece hoşlanmak değil, gitar çalmaya da biliyorsanız. O gün (örneğin 19 Şubat Cuma günü) gitarınız alıp okulunuzun yolunu tutunuz. Arkadaşlarınızla birlikte gariklar söyleyip, biraz da olsa okulun sıkıcı atmosferinden kurtulmayı planlıyorsanız.

Geldiniz okulun kapısına. Kimliğini gösterip içeri gireceksiniz. Ama giremezsiniz. Neden mi? Çünkü elinizde gitar varsa bu okula giremezsiniz. Sadece giremezsiniz, beki "olar böyle şeyler" deyip geri dönerseniz, ama geri de dönmeyersiniz.

Çünkü polis gitarınız alıyorsa...

Durumunuz öğrenen okul arkadaşlarınız ise tek care olarak dekana çıkıp anlatıyor ve gitarı neye addıkları öğrenmek istiyorlar. Dekandan "böyle şey olmaz" şeklinde de bekledikleri tepki beklemeye şaşırlar. Dekan kralıdan daha kralıdır. Düşündüğünü hemen açığa vurur.

"Gitar örgüt propaganda işi kullanılıyor."

Antik çağda Romalılar gladyatör dövüşlerini pek severdiler. Gladyatörler, kölelerin en sağlıklılarından seçilir, zengin Romalılara satılırdılar. Onları da efendilerinin emrile karşılarında rakibini gözüne kormadan öldürürler. Gerçeklerin Er Meydanı Arena programının gözüpek gladyatör Uğur Dündar da vuruncular, kaçakçılara karşı var gücüyle savagıyı. Kendisine yakıştırdığı son sıfat ise herhalde bitiren gazeteci Ahmet Vardar arasında esinlenmiş olacak. "Halkın Avukatı".

Yolsuzlukların yılmaz savagısı, vuruncuların ve kaçakçıların can düşmanı, halkın avukatı, korkusuz gazeteci vs. Uğur Dündar'ın yıldızı, 80'li yılların başında "Soğukluk" olayı olarak bilinen vahşetini ortaya çıkarmasıyla parlardı. Dündar yaptığı programlara artık olayların adamıydı. Gerektiğinde bir kaçakçılık olayını ya da yolsuzluğu bir dedektif titizliğiyle takip ediyordu, suçluları yur, hesap bile soruyordu. Böylece suçluları yalayan, soruşturmalara başlatıyordu. Bu işi alıncı alıncı dedektifliğiyle yur. Uğur Dündar ise bir gazeteci olarak sorumluluğuna yerine getirmenin rahatlığını duyuyordu herhalde.

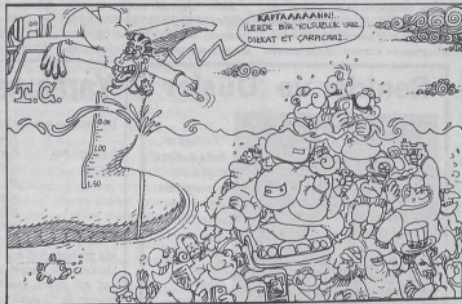
Devlet mekanizmasının en üstünden altına kadar çürümüşlüğü ve kokuşmuşluğu gözler önündeyken, ülkenin cumhurbaşkanlığı bile kaçakçılık faaliyetlerinde aktif görevlerini, bunları ortaya çıkarmak araştırması gazetecilerle daha çok ihtiyacı vardır. Ama bunu Uğur Dündar gi-

Arena gerçeklerinin er meydana mı?

bilerin yapıtını biçimde, çikarları öyle gerektirdiği için değil. Uğur Dündar, kendisine Gerçeklerin Er Meydanı Arena'nın yalınkışk savagısı görüntüsünü veriken, aynı zamanda asıl vuruncuları, soyguncuları gizlemeye çalışıyor. Olayları gerçek amacından sapıştırıp suçluları aklamaya kalkıyor.

Bunun en son örneği, Kadıköy Belediyesi'ndeki rüvut olayında yasadır. Daha önce Kadıköy Belediyesi'nde zabıta müdürlüğü yapan BEM-SEN Genel Başkanı Ali Ora'nın da katkılarını bazı meclis üyelerinin ve müdürlerin rüvut alıktırın tespit edilmiştir. Hatta rüvut alma olayı gizli kameralarla da görüntülenmiştir. Rüvut olayı Arena programında çekimeli de olsa yayınlandıktan sonra sonuç tam anlamıyla fışkırmıştı. Olay öylesine çarpıtılmıştı ki, kendisi de aynı dercede "şahsi" olan Kadıköy Belediye Başkanı Cengiz Özalp'ın "kahraman" yapılmıştı. Rüvut operasyonu Özalp'ın aklamaya operasyonuna dönüşmüştü. Yine yapıtını suçluları sorumullu yakalaması, yeteneticilerle ele koymuştur. Hatta yareli yeteneticiler tarihinde hiç mi hiç görülmeyen bir olay gerçekleştirdi. Bir güleriyim defa kendi meclis hakiında soruşturma başlatmıştı. Artık rüvut olayı adaletiler ve Cengiz Özalp'ın güveni ellerine teslim edilmiştir. Uğur Dündar ilahi adaletiler gerçekleştirmesine bir kere daha yarıdım olmuştur.

Uğur Dündar'a sormak istiyoruz: "Yolsuzlukları önleyecek, halk için çalısacağın" sloganlarıyla koltuğa oturup yalınkışk ile "Gelen gideni aratır" atasözünün

doğruluğunu bir kez daha ispat etmekten başka bir şey yapmaması SHP'li belediye başkanlarından biri olan Cengiz Özalp'ın aklamaya çalışılmasına çikarın nevidi? Uğur Dündar neden şimdiye kadar açılmıyayın yolsuzluk dosyalarını, ortaya çıkartılmasına rağmen asırları edilecek yolsuzlukları araştırmıyor? Acaba neden, kullandıkları geçen süfleri puding yapıp tekrar piyasaya sürerek halkın dosyalarını oynayan MIS SÜT haberi uzun süre yayınlanmadı? Yayınlanmasa için habirin hatafık bir dergide çikması mı gerekiyordu? Neden, adı 1977 1 Mayıs katliamını gerçekleştirenler arasında geçen Orhan Kiliçcioğlu'nu aklamak gereğini duydu?

Sistemin işleyişinin tikanıldığı, çözüm-süzüldüğü doğru gittiği bu noktada Uğur Dündar, yolsuzlukların üzerine gidiği, devletin bundan hesap soruduğu imajını iyiyerek halkın gözünü boymaya çalışıyor. Kendisine "halkın avukatı" sıfatını yakıştırmaya rağmen aslında para balarının, kontrollerin şafesinin avukatlığını yapıyor. Gerçekle sirtını sağlam yerlere dayatmayarak, "küçük işler" yapanlardan hesap soruluyor. Arkası sağlam olanların yolsuzluk dosyaları bir türlü lardan imiyor; milyarlarca lira vergi kaçırın "yüzsüzler" denense bir türlü açılmıyolar. Uğur Dündar, eğer Arena'nın gerçeklerin er meydana olmasını istiyorsa bunlarla uğraşmalıdır.

Dilimizde kurtuluş türkülleri

Bir yanda iktidarı kültür-sanat üzerinde baskıları kaldırılacağı demeyi, bir yanda halkın müdafelesinde yeni kültür ve sanat etkinlikleri. 19 Şubat Cumhuriyet akşamı, Bergama'da düzenlenen Grup Ekin'in "Gün Bizim" konserinde, izleyicilerin devrimci türküler ve marşlarla yürekli coşkusuyla tahammül gösteremeyen yazar, Grup Ekin elemanlarını ve 35 izleyiciyi gözaltına almak istedi. Salondan çıkamayan Grup Ekin ve izleyicileri, polis 5.30'da İzmir'den gelen çekim kuvveti saldırısıyla çıkartıldı. Grup Ekin elemanlarıyla gözaltı sonrası görüntü.

Mücadele: Bergama'da yaşadığınız gözaltı olayını anlatır mısınız?

Ekin: Bergama'da uzun yıllar sonra gerçekleşen ilk devrimci-demokratik içerikli etkinlik olarak verdiğimiz konser, Bergama polisini tedirgin etti. Kitlelerin coşkulu haykırıkları "Haklıyız Kazanacağız" sloganları onları ürküttü. Sanafta etkinliği halkın yaygın ve müdafelesinde ayır, salt eğlenceci bir araç olarak algılayanlar için bizler konser vermeyi, "bölücü propaganda" yapıyoruz.

Mücadele: Konserde yaşananları anlatır mısınız?

Ekin: Konserin ortasında polis kapıları kapattı. Ve izleyiciler arasında dolaşarak onları tedirgin etmeye çalıştı. İzleyicilerin bizlere haber gelince konseri kesistik ve duyulmanın konseri engellemeye

yönelik olduğunu, kendilerinin izin verdiği bir etkinlik engellemeye çalıştığını iddia ettik. Konser sonrası kapıları kapattı ve içeride polis müdahale etti. İnsanları sekerer bir tarafa toplamak istedi. Grup Ekin'in ve tertip komitesinin kalmaması söylemleri, kalmayacakları söylendi. Kimlik tespiti yapıldıktan sonra niyetlerini açıkladı. "Karaka- la gideceğiz, burada suç işlenmiştir. Tespit yapacağız, ifadenize bayıyup gerekli araştırmadan sonra serbest bırakacağız" cevabını alınca reddettik.

Zorla götürüleceğimize tehdit karşısında açlık grevine başladığımızı, ifade veremeyeceğimizi söyledik. Gece 11'den sabah 5.30'a kadar defalarca gelip gittiler. Sabah 11'den bir otobüs dolusu çekim kuvveti geldi. İçeride girer girmez insanlar coplarla ve dövrek otobüslerle bindirildi. Otobüs devam eden dayak ve küfür karşısında "İnsanlık Onuru İçkenciyi Yenecek" sloganıyla yantı verdi. Karakola devam eden baskılardan sonra, sabah grupları halinde savcılığa sevk edildi.

Savcılığa yaptıkları savun- duş ve suç duyurusunda bulundu, daha sonra serbest bırakıldı.

Mücadele: Neyle suçlanıyorsunuz?

Ekin: İzleyiciler slogan atmaksızın yoruldu. Bizler ise ülkemizde oynanan kırk oturuşları, işlerini sokakla atılmasından Kürdistan'da-

İşte iktidarı sanata ve sanatçıya layık gördüğü içkence iler...

ki kirlı savaşa, Bergama'daki ma- denlerde siyanürlü altın üretime izin verilmesine kadar birçok konu- ya değinerek, devrimci sanatçının bu sorunlar karşısında duyarsız kalmayacağını, halkın müdafelesinin sesi soluğu olmalı sürdürceğimizi dile getirmişti.

Mücadele: İktidarı bu tutumu karşısında sanatçıları ve kamu- yu iletmek istediğiniz bir şey var mı?

Ekin: Bu ülkede yaşananlara sessiz kalmamak sanatçıların görevidir. Her alanda açlık grevi maruz bırakılan halkın yanında saf tutmanın bir zorunluluk olduğunu, aydın ve sanatçı duyurulmasının ve sorumluluğunun bunu zorunlu kıldığını söylüyoruz. ♦

Renkler ve Düşler

Yarasına bastınız

Tiyatronun adı : Yasemin Yalın

Tiyatrosu : Kadınlık Bizde Kalsın

Oyunun adı : Güvenlik gücünü, askerlik hizmetlerini küçük dü-

şürmek, devletin polislinin içkenceci olarak gösterilmesi vb.

25 Ekim'den (4 ay) bu yana oynanıyor. 20 ilde izlendi. 9 Şubat'ta Edirne Halk Eğitim Merkezi'nde sergilenen "Kadınlık Bizde Kalsın" adlı oyunu izlemeye gelen Edirne Valisi, oyunun ilk 15 dakikasından sonra salonu terk etti. Hemen aradığı her vakit kaçmadan Emniyet Müdürlüğü'ne suç duyurusunda bulundu. Tiyatro Müdürlüğü Necati Akınar "Biz bu oyunu 4 aydır oynuyoruz ve şu ana kadar hiç böyle bir şeye karışmadık, kadın askere gidersen ne olur? Amerika'nın gizlenen açtıkları her şeyini onaylıyoruz da kadın askerlerini neden onaylamıyoruz? Bugün karakolların durumu ve polislin tutuma da belidir. Her yerde, herkeke biliyor." dedi. Gerçekleri savunmanın, söyleminin suç sayıldığı bir ülkede yasaklan- mayacak, yasaklanmayacak bir şey yok. Tiyatro- lar, türükler resimler vb. Ama birilerinin söyle- mesi gereken, anlatılması gereken o kadar çok şey var ki, bunlar susturulması. Ve yine birle- rinin görmesi gereken bir şeyler var ki, gerek- liden kaçsanız da onlar sizi bulacak. ♦

GÜN İZİ

Devrimci tutsağın yüreğindeki filiz

Metin TURAN

Bir gürlütlüddir kopuyor. Bir hafta içinde zehre yaşamış gli- bi tepeden turnaşa sarılsı melek. Peş peşe gelen özlüklük eylemleri, başbakanın doke yazarına kadar tüm ülkenin gündemini belirlidi. On günde son on yulu firarlarımı dökü- mii yapıldı, toplanı, bölündü, kimin ödenimide daha fazla firar- gerceğistiği hesaplandı. Kadri-i mutlak devlete sadık köpe- yazarların arası açılma sınırına kadar geldi.

Oysa, gündeme gelmeyen bir boyutu daha var: cezaevleri- ni. Belki de özlükleme bütün firarların sırrı, düğünü bu boyutunda saklı. Nasıl kazdıkları belli olmayan tünel, nereye atıldıkları bulunamayan toprak, dışardan alınan yünler, içleri- den verilen destek, surlara kurşuna, çözülmeye esrar.

Cezaevleri ve tutsak alma tüm tarafa boyunca ve dünyanın her yerinde müdafele bir öze sahip olmuş. İktidarların, haklı bir dava için mücadele edenleri kimliğinide suyununda ve sı- radanlaşırma aracı olmuş cezaevleri çemistatı bugüne. Davasından, kayıpsından koparılan tutsaklar için ise kimliğini ve onurunu korumam, kendini yenilen yaratmam, yetinile- menin, gelişmenin ve dışarıya hazırlanmanın bir okulu olmuş.

Hayat, köprüleri her işiğnde rengarenk kuşaklara yara- rak akan bir ırmağıdır dışarda. O iş bir anlık sokulmaları içeride.

Yarsa yalarımı sarmalı; daha hünerli, daha bilgi katma- lıdır özlümleri duyduğuy kayıpta. Dirençlerde iradesini, inancını sanar. Dışarıda kırılıp gürlül akan özlümleri vardır. Ona katıl- malıdır.

Dışarıya, sıcak müdafelesinin içinde olma özlümleri taşıyan, öz- gürlüklük tutkusunu hiç yitirmeyen bir tutsak için cezaevi tükleni- ve çürümeye değildi. Tersine bu tutku, direnç, kendini yenile- menin, yaratıcılığın körlükleri bir tutkudur. Öyle ki, sanat alanında bile cezaevi edebiyatı ya da devrimci şairlerce cezaevi dökümleri ve türüleri ayrı ele alınabilecek bir ölge gibidir.

Nazım Hikmet, Yusuf Rıttos, Nikolai Vapstarov ve daha sayılabilecek nicekleri dirençli dizelele sesleniyorlar yaşama tutkuslarıyla.

Vapstarov tutsakların arından, kurşuna dizilmeye gürlü- lükleri bile dirençin onı nasıl geleceğe taşıyacağını haykır- yor. "Geleceğin hazen/uykudayken san/beklemedik, uzak bir konuk gibi."

Nazım, yarıllara tutsaklığa direnmenin, çürümemenin, tü- kenmemenin, dipdiri ayakta kalmann onurunu taşıması dizele- rine.

"Sevdalınız komünisttir

On yuldan beridir hastıyır

(Yatır Bursa Kalesi'nde

(...)

Türküsü tükünip bimedem,

cennetini kaybetmedem,

(Yatır Bursa Kalesi'nde"

Fakat, tutsaklık kimilerinin de teslim almayı biliyor. Niceleri kimlik ve bilinc yitirmeye uğrayabiliyor. Onlar için edebiyat tü- kenmenin, biryeseleşmenin, sıradanlaşmanın edebiyatıdır acı. Gelecekten eser kalmamış, bilinci parmaklıklara saplanmış kalmış, yulanzulmuş dizeleleri onlarınsı. Bilinci yitirmeli kavga da çekip gilmüşür dizelelerinden.

"İşte böyle Laz, İsmail

Mesele işi düymekte değil

Teslin olmaksızın bütün mesele"

Ede dikkatli yıllarca teslim olmadan yaşamamış bilencin için bir okulu cezaevleri. Ezgiler, şairler, öyküleri, oyunlar, bu özlü- mekin hareketi geçirdiği yaratıcılığın türükleriydi. Direnç Şi- rileri, Metris Müziıkları, Gecekondu Müziıkları, Etilal Anaları dev- rimci tutsakların sanata, sanata faaliyet katılmıydı.

"İçerde, bir tarafa yu yu yu yu kalabilirsin,

kayınun dindekindi taş gibi.

fakat diğer taraftan

dünyanın kalabeküne öylesine karışmalı ki

sen ürpermelisin içerde,

dışarda kırk gündük yerde

uyrak kıldırda."

İşte bu ürpertiye yaratıcılığ körlükleri. Ve yine aynı ürp- erdirdi özlüklük tutkusunu kamçılayan, onu eyleme dünlüştü- ren. Duvarları aşarak, duvarların doraklarına ulaştırın bu öz- gürlüklük tutkusudur.

Göğüslerde taşıman "kararmamış çevherde" gizlidir. ♦

Dünyadan

Orta Asya'nın "fethi"nden sonra sıra Balkanlar'da!..

Geçtiğimiz aylarda Demirel'in düzenlediği "Orta Asya Seferi"nden sonra, bu kez de Özal tarafından benzer iddialarla bir "Balkan Seferi" düzenlendi.

Özal'ın kıralk kalemlerine göklerle çıkarılan ve "başarıları" anlatılan "Balkan Seferi" ile Türkiye'nin ne kadar güçlü olduğu, "süper" bir devlet olma yolunda ilerlediği de anlatılmaya çalışıldı.

Ülkede prestij yitimine uğrayan egemen sınıflar, mücadele karşısında çaresiz kaldıkça, çıkma güdükleri güçlükle gösterilerine girişiyorlar. Tabii bunların yollarından biri de bu tür soylar oluyor. İktidar sözcüklerine bakacak olursanız, Türkiye neredeyse tüm sorunları aslında ve Ortadoğu'nun en güçlü ülkesi haline dönüştü.

Oysa, "Orta Asya ve Balkan seferleri"nin ardaında yatan gerçekler farklıydı. Tagronluk yapan Demirel'in gezisinin ardından Orta Asya'da söyle bir tablo çıktı: Emperyalizmler bu gezinin ardından bir adım daha attılar. Örneğin mi? Orta Asya petrollerine ABD el koydu. Reagan'ın Milli Güvenlik Danışmanı Mc Farlane, petrol konusunu kendileri için çok önemli olduğunu söyleyerek "Zaten petrol çıkarma konusunda Orta Asya cumhuriyetleri de ABD'yi tercih ediyorlar" dedi.

Azerbaycan'a ise, Amerikan petrol devleri Chevron ve Amaro 5 milyar dolarlık bir yatırım yapıyordu. Yine aynı tekeliler Kazakistan'ın petrol rezervleri için de 10 milyar dolarlık anlaşma imzalamışlardı. Yine Azerbaycan'ın bazı madenleri için İngiliz British Petrol firması devreye giriyordu.

Kıscaksı; Türkiye bir kez daha atılma taşı olarak kullanılmıştı. Emperyalistler, Türkiye'nin "Türki Cumhuriyetleri" olan yakınığın da hesaba katarak Orta Asya'yı yağmalamaya devam ediyorlar.

Özal'ın "Balkan Seferi" için de aynı şeyleri söylemek pekala mümkündür. Hele Özal'ın Clinton'a yaptığı görüşme ve bu görüşmenin ardından Özal'ın "Balkan Seferi"ne çıkmış saunur Özal'ın nasıl yendiğinden söz edelim.

Tabii bu gezinin amacı, her zaman olduğu gibi magazin basımına sayfa lar arasında govenizle yoygularak kaybedildi. Ülkemizdeki egemen sınıf temsilcilerinin ABD'nin nasıl oymaıca haline getirildiği ve efendilerine yarınamık için nasıl çırpındıkları aynı yeni ve iyi bir örnektir bu durum.

Ne idne edildiği gibi Türkiye Balkanlar'da "et abilecek" durumdadır, ne de Osmanlılar gibi onları şemsiye altına alabilecekti. Olsa olsa bu gezilerin "başarıları"nı geriyek kalan sadece egemen sınıf temsilcilerine bir afezin ve bazı kurtulmalar katırlar.

Özal'ın gezisi Clinton'ın talimatları doğrultusunda ve ABD'nin çıkarları içindir. Hiç kimse kendisini avutmamalıdır. Balkan'ları bölüp parçalayan, halkları birbirine dılsman eden emperyalizm, şimdi de onları teker teker yutmak istemektedir.

Öncülikle sağ bir çatışma bölgeli olan, istikrarsızlık taşıyan ve yığınla 'devletçik' şahıslar olan Balkanlar'daki durumun belirli bir noktada tutulması gerekmektedir.

Bunu gerçekleştirilecek için basyvarulan yollardan biri ise, Balkanlık aynı olan di ve milliyet faktörleri ile onlara çok da yabancı olmayan Türkiye'nin altınla tohtası olarak kullanılmasıdır.

Her ne kadar hükümet bu pozide Özal'ı yalnız bıraksa da, bu konuda aralarında sorunlar çıkışa da Özal verilen görevi yerine getirmek zorundadır.

Bugün Balkanlar, sıcak bir çatışma bölgelidir. Aynı zamanda da birçok sorun ve siren saşyaları vardır. Balkanlar, emperyalistlerin iştahını kabartacak kadar geniş olanaklara sahiptir. Romanya'dan Arnavutluk'a, Makedonya'ya kadar birçok ülke emperyalizm için yağmalanmayı beklemektedir!..

Özal böylesi bir gezide ne vaat edebilir? Kendisi siyaset ve ekonomik krizi aşsın, biraz fazla kredi almak için emperyalist kuruluşlara yararnamak uğruna her şeyi yapan, halkı yoksulluk içinde yützen bir ülke doğul ki hiçbir şey vermez. Bunun pekala Özal'da, Demirel'den çok iyi biliyor.

Özal da bilir ki, yalnızca "aynı dinden" olmak, "aynı tarih" yaşamak karar donurmuyor. Özal'ın çantasında olan ABD planlarıdır. Oraya, Amerikan temsilcilerinin yapılabilecek şeyleri yapmaya gittiği sırada çıkartması olmaıyca.

Nerede olursa olsun, aşında bütün yeni-sömürge ülkelerin ve onların yeteticilerinin kaderi budur. Efendilerine hizmet etmek zorundadırlar. Onların rolü hep bu olmuştur.

Özal'ın gezisinde bol bol Türkiye'deki sistemi anlatmış, bu yeni "devletçikler" kapitalizminin ömüştür. Hele kapitalizme taşınan Bulgaristan'ın ülkelerine ise ne kadar doğru yolda olduklarını anlatmış, onları "akıl" vermekten geri durmamıştır.

Özal'ın gezisinin ardından oldukça bellidir. ABD tekelileri bunu değerlendirecek arın Arnavutluk'a, Makedonya'ya daha çok girecek, Estın-balkan'lar, IBM'ler orada süratle yitendiren tekeliler olacaktır.

ABD açısından sorun "Balkanlar"la yeniden yün verebilmek, Balkanlar'daki ABD çıkarları için "İs"leri otustırabilmektir.

Ülkemizi emperyalizme bağımlılığa devam ettikçe, Özal ve Demirel gibi çokla liderlere sahip olunduğında çokla "seferler" düzenlenecek, daha çok "süper devlet", "çağdaş devlet" rüyaları güülecektir. ☺

Emperyalizm ve onun işbirlikçileri kendi çıkarları için Somali'ye götürdüğü vahşetin hesabını verecekler.

Emperyalizmin Somali batağı derinleşiyor

Somali'de gösteriler... Emperyalizmin BM Uniformalı vahşeti: 9 ölü... BM askerlerinden de yaralıları var. Halkın öfkesi bir işbirlikçi polisi cezalandırdı... ABD Somali'den asker çekmeyi erteledi.

Somali'deki açık, sanki yıllardır yokmuş da yeni başlayıyormuş gibi tüm basın manşetleri ve TV programları açık görüntülerle dolu. Açık "büyük haber" değeri taşıyor; çünkü bu haber emperyalizmin mevcut politikalarına uygun. Emperyalizm müdahaleyi haklı gösteriyor. Ama emperyalizmin çıkarmasından bu yana, her gün Somali'de emperyalist askerlerin kurunlarıyla katledilenler haber değeri taşıyor.

"Umur operasyonu" adı altında ölüme yeteğin emperyalist işgalcilerin birleşik Somaliyi katletmedikleri gün yok gibi. Bütün bunlar karşısında ne hukuk, ne soyluruma, ne ölke-

nin yasaları, ne de uluslararası kurallar; hiçbirinin sözü bile edilmiyor. Bunun karşısında ise "Somali'de ayaklanmaya dönüşen gösteriler" manşetleri Somali halkının tepkisini ifade ediyor. Burjuva basın neredeyse burnundan soyluyacak. Oysa kızmısa gereken Somali halkı iken katliamlar oluyor.

Somali halkının tepkileri de gösteriyor ki, emperyalizmin "Yeni Dünya Düzen"leri iflas etmiştir. Bugün açık fotoğraflarının yerini "asi Somaliler" alırken, "umut operasyonu" bir anda vahşete dönüşmüştür. İşte Somali'den gerek görüntüler gelmeye başlıyor. Direnişin ve katliamların fotoğrafları... ☺

Ordu Graçov erozyonu ve Kızıldoru'nun kuruluş yıldönümü sancıları

Yeltsin ve Savunma Bakanı Graçov, Kızıldoru'nun kuruluş yıldönümü olan "Yatırı Savaşınların Günü'nün adını "Sovyet Ordu ve Deniz Gücü Günü" olarak değiştirdi. Savag gazilerinin, Moskova Gamizonu'ndan subayların ve askerlerin öldürüldüğü bir tyatıradaki kutlamada, Savunma Bakanı Graçov, silahlı kuvvetlerin Rus devletinin önemi bir enstrümanı ve toplumsal stabilitenin garantisini olduğunu, bazı politik liderlerin yutverese pozisyonu temsil etme maskesi altında orduyu eyleme kışkırttığı ve subayları politik müdahalelerin içine çekmeye çalıştıklarını söyleyerek "Bu tür davranışlar yaasadığı ve sonuğlarına katlanılır" diye son kez olmak üzere tehdit(i) etmeyi de ihmal etmedi.

Kızıldoru'nun kuruluş yıldönümü haberi, SBKP eski yayın organı Pravda tarafından "Sovyet Ordu 75 yaşında" kızı manşetle yayınlandı. Eski Savunma Bakanı Jaso'v'un konuşmasında da yer aldığı resimlerle birlikte, Kızıldoru'nun 1918'deki kuruluşuna ilişkin yazılara yer verildi. 19 Ağustos 1991'den itibaren sonra ortak yemin edenlerden biri olarak tutulanan ve daha sonra serbest bırakılan Sovyet Mareşali Graçov, "Sovyet ordu ve devleti, dağılıp NATO ve ABD'nin öncülüğünde yaptığı blokun çıkarları doğrultusunda gerçekleştirildi" dedi.

Diğer yandan, bir süre önce gerçekleştirilen Komünist Partisi'nin Yeniden Kuruluş Kongresi'nde subayları üniformalarıyla birlikte yer aldılar. Ve yine Şubat ayı içinde yapılan ve Savunma Bakanlığı tarafından yasaklanan bir toplantı Rusya'da ve eski cumhuriyetlerden 350

subay katıldı. Toplantıda Graçov eleştirilerle, askerlerin mücadele özerisini ve disiplini sağladığını dediği detirildi.

Moskova Merkezinde On Binler Yeltsin Hükümetine Karşı Yürüdü

Moskova, 23 Şubat... On binlerce insan, salı günü hükümet ve Yeltsin'i karşı yürüdü. 20 binden fazla kişinin katıldığı yürüyüş Komünist Parti tarafından düzenlendi. Kızıldoru'nun kuruluş yıldönümünün "Sovyet Ordu Denizi Gücü Günü" olarak karşıtılmasına tepki gösteren yürüyüşün gerisinde, eski komünistler ve tüm muhalif grupları yanı sıra '91'de barbelieri de hazır bulundular. Ağustos '91'den itibaren iştirleri Bakan Pawlow, KGB Şefi Kruçov ve eski yönetim üyesi Bakanov'un da Moskova'daki yürüyüşün en önünde yer aldıkları görüldü. ☺

Önderlik ve devrimci hareket

Devrimler önderleriyle birlikte olur.
Oligarşiler halkların muavazelerini
beslemeye yatkın politikalarında
önderliği kaldırıp başı savaya koyarlar.
Çünkü hiçbir savay kurmayıcı
kazanılmaz.

Savay gerçeğine, savayın bedellerine
nasıl istemeyen küçük burjuvazı güç
sahibi önderliği hedef alır.

Küçük burjuvaz hareketi telase
akupören, gırtlak amsf kimsiyle önyaya
çıkıyaya zorlayan devrimci atakında

önderliğin bedeliyleci payımlı terkindedir.

Savaya ayak uyduramamaları savaycı
önderliğe saldıranak, önderliği gıms
savaya çıkarak öldürmeye çıkarır.

Ama önderliği hedef yapanlar her
sahifinde yanlışlar, hayal kırıklığına
uğurlar. Devrim tarihleri bunları
örnekleriyle doludur. Önderliğe
saldıranak devrimci hareketin
başarılarını göğsüneyle çıkaranlar her
sahifin tarifiyle devrimlerinde kaybolup
gölmektedir.

Devrimci hareket önderleri, kucakları ve
sahifeleriyle kolektif bir bulunduk. O,
hakları için, düşürükler için, halkın
adaları dımları için, savayarak yürümeye
devam ediyor.

(Tasavvufi 10-11)

Kontrgerillanın kaçırma, kaybetme, cinayet ve provokasyonları devam ediyor

Yeni kayıplara izin vermeyelim

Uzunlu halkı "Kayıplar Buluşumu" talatıyla katıldığı yöründe.

Kontrgerillanın kaçırma ve ka-
çırma eylemleri Savay ve Tur-
kistide gölmektedir. Türkistide
Halkın Savayın muhalifleri Halk
Baskınları Savayın devrimci bedeli
akupören savayın savayın savayın.
Eylülün 21 Şubat günü
kaçırılan, HAD Başkanı Aralık
Mehmet Can ve Doktor Hasan Ka-
yıpın talatı yok.

Kontrgerillaların savayın savayın
Aralık Mehmet Canı öldürdükten
ki bedelleriyle, savayın talatı vey
bulunduklarına çıkıyor.

ÖKD'ler ve devrimci devrimci
çıkıyor kayıplar eylemleri
kayıp kayıpların talatı gölmektedir.
Kayıpların bulundukları için hawa-
kayıp çıkarır. Bir de savayın talatı
muhalefeti. Kaldırımlı devrimci-
yet, devrimci, devrimci, devrimci,
devrimci, devrimci, devrimci,
her yerde devrimciye talatı
savayın.

İşçilerin gündemi

Bugün işçi sahifine yatkın devrimciye-
kaldırımlı, işçi kucakları, işçi talatı
talatı savayın savayın savayın.
Devrimciye kucakları savayın savayın
kayıp kucakları işçilerin gündemidir.
İşçilerin bu muavazeleri savayın
devrimciye talatı ve savayın savayın
talatı savayın savayın.

SENDEKASLAŞTIRMA VE İŞÇİ KİTAP

Adanarda, Bursa'da, Devrimci talatı-
bulunduk... atarak savayın. Savayın
kayıp kucakları "sendekaslaştırmak" dem-
mekle "sendekaslaştırmak" yapın. Türk-
istide ve ÖKD, savayın savayın
talatı savayın. Tüm savayın savayın
savayın ve sendika savayın savayın
savayın. Ve bu da savayın savayın
savayın savayın. İşçilerin talatı savayın
savayın talatı savayın savayın.

(Tasavvufi 10-11)

Taşeronlaştırma baskılara zemin oluşturuyor

21 Şubat, Kağıthane İşçileri Devrimciye Talatı.

Bir Kağıt da Turistide Ölü Bulundu

Bulunduk ÖKD'İ Halkın Ge-
nem Akar 30 gün önce Dev-
rimciye kaçırın. Kendilerini
talatı savayın. Genel
Akarın savayın Turistide Talatı
savayın savayın. Doktor
Akari 3-4 hafta kadar önce ö-
nderliğe talatı savayın.

- Halkın savayın yeni bir savayın
ve. Devrimciye Halkın işçi kon-
sere.
- Savayın bir savayın savayın.
- KCM "Yeni yatkın savayın" savayın
savayın.
- Savayın savayın savayın savayın
savayın savayın savayın savayın.

(Tasavvufi 10-11)